

FONDATOR:

EMIL PROȘCAN

Anul IX /Nr. 88 / ianuarie 2012

www.primaria-mizil.ro

Publicație lunară a Primăriei și Consiliului Local Mizil

GRATUIT

POSTALIONUL

ÎN LOC DE EDITORIAL

SCRISOARE CĂTRE DUMNEZEU

Dragă Doamne,

De mai mult timp mă gândesc să-Ți scriu o scrisoare în care să-Ți spun despre mine și despre ce se mai întâmplă pe aici. Bunicul meu mi-a spus că Tu ai făcut cerul, pământul și tot ce noi mai avem. Că ești bun și să ne rugăm Ție ca să ne ajuți.

Eu stau la bunicul, Doamne! Părinții mei au plecat mai demult în Spania și încă îi aștept să vină. Mai întâi a plecat mama. La început ne-a trimis bani, apoi n-am mai primit nimic și nici nu a mai dat telefon. Tata a devenit trist. Cei care veneau să-i ceară înapoi banii împrumutați, începuseră să se răstească la el. Din ce în ce mai trist devenea tata! La magazin nu ne mai dădea pe caiet și într-o seară m-a adus aici, la bunicul, care l-a certat că a vândut pământul și „dacia”. „Era de la bunicii mei pământul și trebuia să rămână copiilor”, i-a spus tăios bunicul. Tata m-a îmbrățișat și a doua zi a plecat..., a plecat și el. „A plecat după mama, să câștige mai mulți bani și să vină mai repede acasă”, spunea bunicul. Amândoi! Amândoi au plecat! Gândul că o să vină acasă, că o să fim iar împreună, m-a bucurat. Atunci, și mai multe zile după ce a plecat, vorbeam cu el la telefon..., cu mama niciodată..., apoi n-a mai sunat nici tata. De câte ori îl întreb pe bunicu' de ei, de părinții mei, mă mângâie și-mi spune să am răbdare că vor veni. Și el e trist, îl simt eu. Îl aud cum oftează și suferă, Doamne! Prin casă avem multe poze cu ei, de la nunta lor și cu mine când eram mică. Toți râd în poze și sunt fericiți. Bunicul se uită pe furiș la ele, l-am văzut! Eu nu... Iau fiecare poză în mâini, o duc la piept, o sărut... Așa sunt și eu cu ei acum, cu părinții mei... Seara îmi este greu, Doamne și mai ales noaptea! Mă uit în întunericul camerei goale, mă gândesc la ei și plâng! Ziua nu pot să plâng, mă vede bunicul și-l întristez și mai rău. Cred că și el plânge, fără să-l văd. Plâng până simt o căldură în mine și în mâini... Așa adorm! Dimineața, privesc pe fereastră și mă uit la oamenii care trec... Câteodată tresar..., asemuiesc câte o persoană cu unul din părinții mei și simt atunci în inimă căldura ca o arsură și inima cum se zbate... Și cât de frumos ar începe fiecare zi dacă ar fi și ei...

Într-o zi s-a apropiat de mine un coleg și mi-a spus că tatăl meu a găsit-o pe mama cu alt bărbat și că a bătut-o rău, că l-a luat poliția și l-au

arestat și acum e în pușcărie, acolo în Spania. Am plecat de lângă el fără să-i zic nimic. Mi-a venit să alerg, să fug undeva pe un câmp care să nu-mi ajungă! Nu puteam să cred! „Tata în pușcărie, cu hoții și tâlharii! Deja era foarte trist!”... „Ce trist a plecat tata!” Nu plângeam, Doamne, dar îmi curgeau lacrimi multe... Parcă vroiau să-mi spele fața și sufletul... Îmi curgeau lacrimi multe din ochi și alergam pe străzi. Nu trebuia să ajung nicăieri, dar alergam. În parc mi-am potolit pașii și m-am așezat pe o bancă. Totul se vedea strâmb prin lacrimile mele... și copacii și oamenii... Ce calde îmi erau lacrimile, aproape că mă frigeau... Mă gândeam la faptul că mama nu a mai trimis bani și nu a mai sunat..., mă gândeam că nici tata nu a mai dat niciun semn, mă gândeam cu mare spaimă că poate fi adevărat. „Tata în pușcărie și mama cu alt bărbat!”... „Tatăl meu, mama mea...unde sunteți voi acum?” Mă gândeam la cât de singuri și neajutorați suntem..., mă gândeam la zilele când eram împreună, cu toții acasă, mă gândeam la ei, la mine, la ceilalți oameni și la multe lucruri. Un dor de ei m-a cuprins, un dor așa de sfâșietor încât și acum îmi e milă. Seara i-am spus bunicului.

- Să nu-i ascuți, sunt răi, mi-a spus bunicul strângându-mă tare în brațe. În strânsoarea îmbrățișării simteam cum și el plânge. Nu l-am mai întrebat nimic nici atunci, nici după aceea. E foarte greu, Doamne... Tăcem mai tot timpul! Eu știu că bunicul se gândește la ei, la mine și la neputința lui de a face ceva. Știu că-l doare că nu poate să-mi dea mai mult..., dar nici eu nu-i cer. Și bunicul știe că mi-e dor de ei și că sunt tristă. Și știe că eu știu durerea din el...! De aceea tăcem mai tot timpul, pentru că ne citim gândurile și nu vrem să ne mințim..., și nici n-am putea. Tăcem! Asta facem mai tot timpul!

Casa bunicului e foarte frumoasă, dar au început să apară crăpături, mai ales în camerele nelocuite. O furtună a dezvelit o parte din acoperiș..., l-a reparat bunicul.

Bunicul are o pensie mică, Doamne și nu ne descurcăm... și vecinii noștri se descurcă greu. A treia casă de noi e o femeie cu trei copii, soțul ei e plecat și el în Spania, dar nu acolo unde sunt părinții mei pentru că el dă telefon acasă la el și bunicul a întrebat, dar nu știe de părinții mei. Ca să plece soțul Mariei, așa o cheamă, au făcut

împrumut, să aibă de drum și pentru taxa care i se cerea de cei care vroiau să-l ajute să ajungă acolo și să aibă servicii. Acolo a muncit câteva luni, și nu au mai vrut să-i plătească, iar acum nu are bani de întoarcere și sunt datori. Maria îi spunea plângând bunicului că o să-i ia casa cei de la bancă. Și ceilalți vecini o duc rău, Doamne, sunt și ei săraci și triști. Merg cu bunicul prin oraș și parcă toți oamenii intră în toamna asta ce lasă copacii fără frunze și seamănă peste tot regretul pentru zilele care au fost.

Acum sunt sărbători de iarnă, Doamne! Se va naște aici pe pământ Iisus, copilul Tău, ca să ne mântuiască, adică să ne fie mai bine, așa spune bunicul. Acum, în aceste zile, oamenii ar trebui să fie veseli. Toți! Toți! Tot acum oamenii spun colinde și se roagă Ție să le fie mai bine, de aceea m-am hotărât să-ți scriu.

Am aflat că azi e ziua orașului nostru..., știi, eu nu îndrăznesc să Te rog pentru mine ceva, dar pentru bunicul și oamenii de aici trebuie să faci ceva, Doamne! Bunicul e din ce în ce mai trist și chiar dacă nu-l mai întreb de părinții mei nimic, el știe că fac asta să nu-l mai supăr și știe că mi-e un dor nebun de ei, de părinții mei... Și el are grijă de mine și suferă că nu poate să-mi cumpere multe lucruri. Într-o zi m-a întrebat dacă vreau și eu un calculator, pentru că el știe că majoritatea copiilor au. Cum să nu vreau un calculator? Dar bunicul meu are o pensie mică și deja e dator, de unde să aibă atâția bani? I-am răspuns:

-Nu bunicule! Nu vreau! Ne-a spus la școală că ne face rău, că ne face să nu mai citim și alte lucruri rele pe care el le face.

Nu, Doamne, chiar nu vreau calculator, nu de asta ți-am scris. Îți spuneam că e ziua orașului nostru, deci a tuturor oamenilor de aici... De ziua lor oamenii trebuie să zâmbească, să se bucure, să primească cadouri și totul să fie sărbătoare. Pentru ei trebuie să faci ceva, să nu mai fie triști. Știu de la bunicul că oamenii se ajută între ei, dar dacă toți sunt săraci nu mai are cine pe cine să ajute. Doar Tu ai putea să mai faci ceva pentru noi toți.

M-am gândit eu ce-ai putea să faci, Doamne: fă să fie și la noi în țară multe câpșuni, oamenii să rămână aici să le culeagă și să nu mai plece nimeni, nimeni! Să rămânem aici cu toții!

Mulțumim Doamne! Cu drag, Ioana

Decembrie!

Iarna își caută rostul zăpezii și al viscozelor geroase! Liniștea celor mai mulți oameni e devorată de griji de tot felul sau poate aceleași!

Lumina zilelor se resimtează în cenușii pașilor și al copacilor mutilați de frunze.

Și totuși în această lună va trebui să ne strcurăm gândurile printre tot ce ne apasă și să ajungem la noi, la sufletul nostru, la cei de lângă noi, la adevărata noastră menire. Nașterea lui Iisus, gândul alb al zăpezii, dorința de a dăru, de a ierta, de a zâmbi... sunt toate acum aici, la îndemâna noastră!

Va fi multă lumină în biserici, în case, în

suflete!

Slujbe, colinde, urări și gânduri de bine se vor întoarce în cer!

Anul își trăiește ultimele încercări de a sluji viața! Cu demnitate și supunere, tot ce a fost se pregătește să se adauge vârstei Pământului! Mă gândesc la oameni, la viață și la ceea ce ar trebui să se întâmple pentru a fi mai bine!

Doresc să ne păstrăm puțința de a fi aici în țara noastră! Să muncim, să trăim, să plângem și să ne construim numai aici motivele de bucurie. Pașii să ne poarte trebuințele printre munții, câmpiile și pământurile dăruite de moșii și strămoșii noștri!

Să fim lăsați în pace, adică să avem parte de liniște, să nu ni se mai fure bogățiile, dreptul de a fi ceea ce suntem și am fost dintotdeauna!

În sănătate să ne bucurăm cu toții, aici, de viața ce ne-a fost dată!

Asta doresc și vă urez să se întâmple în zilele următorului an! Aș face orice ca dreptul nostru la liniște, libertate, viață normală, să devină o realitate!

Undeva se aude un colind! Ridic ochii spre cer și zâmbesc: Dumnezeu știe ce trebuie făcut și cu siguranță va face!

Emil PROȘCAN

La mulți ani, oameni buni!

DATORITĂ FAPTULUI CĂ ÎN LUNA DECEMBRIE AR FI APĂRUT DOUĂ NUMERE ALE PUBLICAȚIEI NOASTRE, IAR ÎN LUNA IANUARIE NU AR FI APĂRUT NICIUNUL, AM DECIS CA ACEST NUMĂR DESTINAT LUNII DECEMBRIE, SĂ APARĂ ÎN LUNA IANUARIE 2012.

ÎN SLUJBA TA, OMULE!

Primar	etajul II interior 51	250 027
Viceprimar	etajul II interior 15	-
Secretar	etajul II interior 14	250 101
Director executiv	etajul I interior 33	251 649

PARTER

Urbanism	interior 39	
Registrul agricol, cadastru și agricultură	interior 29	
Registratura și arhiva	interior 16	
Casierie buget-contabilitate	interior 26	
Impozite și taxe		
- persoane juridice	interior 21	250 390
- persoane fizice	interior 24	
- casierie	interior 19	
Polițist local de serviciu	interior 23	

ETAJUL I

Investiții, integrare europeană, achiziții publice și marketing	interior 18	251 373
Administrare patrimoniu și mediu	interior 30	
Stare civilă	interior 28	
Resurse umane și audit public intern	interior 38	
Administrație și gospodărire comunală		250885
Informatică	interior 37	
Administrație publică	interior 34	
Buget-contabilitate	interior 22	251 230
Juridic	interior 25	

ETAJUL II

Secretariat	interioare 11, 12
-------------	-------------------

ÎN VECHIUL LOCAL AL PRIMĂRIEI

Relații cu presa - „Poștalionul,,	-	252 722
Serviciul public de asistență socială	interior 20	250 020
Piață, obor	-	250 132
Casa de cultură	-	250 026
Biblioteca	-	250 897
Serviciul public comunitar de evidență a persoanelor	-	253 309
Serviciul public de gospodărire comunală	interior 32	250 885
Cantina	interior 35	

PROGRAM DE LUCRU CU PUBLICUL

Luni - joi:	08.00 - 12.30; 13.00 - 16.30
Vineri:	08.00 - 09.30, mai puțin
Registratura, Impozite și taxe, care au program până la 13.30	

Audiențe

Primar	-	luni: 10.00 - 14.00
Viceprimar	-	marți: 10.00 - 14.00
Secretar	-	joi: 10.00 - 12.00
Director executiv	-	joi: 10.00 - 12.00

CONFERINȚE DE PRESĂ

Pe data de 30 noiembrie, în sala de consiliu a Primăriei orașului Mizil a avut loc conferința de presă cu ocazia finalizării proiectului: “Reabilitarea și modernizarea rețelei de străzi urbane, oraș Mizil”, proiect de care am mai amintit în numerele trecute ale publicației noastre. Finanțat în cadrul Programului Operațional Regional, prin contractul nr. 361/02.06.2009 semnat cu Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului prin organismul său intermediar, Agenția pentru Dezvoltare Regională Sud Muntenia, în valoare de 10.938.792,55 lei, proiectul s-a încheiat anul acesta cu un beneficiu substanțial pentru acest oraș.

La activitate au participat reprezentanți ai societăților comerciale implicate în derularea proiectului - SC TEHNOLOGICA RADION SRL și SC ROMAIR CONSULTING SRL -, ai A.D.R. SUD MUNTENIA, domnul viceprimar, Nicolai Pașol, domnul administrator, Doru Mladin, angajați ai primăriei orașului Mizil și presa locală.

În deschidere, domnul Doru Mladin, managerul proiectului, a declarat că prin reabilitarea și modernizarea acestor 10 artere de circulație - Democrației, Cuza Vodă, 13 Decembrie, Tudor Vladimirescu, b-dul Gării, I. L. Caragiale, Valea Jiului, Ștefan cel Mare, Matei Basarab și General Praporgescu - s-au realizat în totalitate scopurile propuse: fluidizarea traficului și reducerea efectelor negative asupra mediului, reducerea timpului de transport, atât pentru persoane, cât și pentru marfă, creșterea gradului de confort și eliminarea blocajelor rutiere în punctele strategice ale orașului, îmbunătățirea accesului populației în aproape toată infrastructura rutieră situată în partea de sud a orașului, urmând ca după realizarea tuturor utilităților, polul atenției să se mute în partea de nord a orașului.

Domnul viceprimar a declarat de asemenea că începând cu anul viitor, în atenția primăriei se află o multitudine de proiecte investiționale complexe, vizând problematica socială, culturală și educațională, dar atenția este acum îndreptată spre efectuarea urgentă și de calitate a lucrărilor de reabilitare și modernizare a rețelei de gaze naturale. Se vor continua și lucrările de asfaltare, poate nu în același volum ca anul acesta, dar ele sigur vor fi susținute în continuare cu toate mijloacele.

Tot în cursul lunii decembrie

2011, mai exact pe data de 15.12., a avut loc o altă conferință de presă, destinată încheierii unui alt proiect deosebit de important pentru oraș, în speță „Implementarea Sistemului Integral de Management Calitate – Mediu – Sănătate”, la Primăria Mizil. În deschidere, domnișoara manager de proiect, Petronela Sturz, ne-a prezentat datele esențiale privitoare la acest proiect, alături bineînțeles de ceilalți parteneri ai proiectului, anume: doamna Raluca Florea, dir. al diviziei de certificare a SGS, doamna Carmen Sasu – consultant senior la Ro-Marketing și domnul Marian Florea – consultant la P.D.E Strategii și Investiții, cel care a participat la procesul de implementare a sistemului.

La activitate au participat și angajații primăriei, cei care sunt implicați în acest sistem precum și presa locală.

Sistemul are ca scop consolidarea capacității administrative și eficientizarea activității Primăriei orașului Mizil prin: introducerea sistemului de management integral calitate – mediu – sănătate și securitate ocupațională, certificat de un

organism de certificare; evaluarea performanțelor serviciilor publice oferite de administrația publică locală; implementarea unui sistem infokiosk pentru cetățenii ce apelează la serviciile publice, pentru facilitarea accesului și eficientizarea comunicării cu funcționarii administrației locale. Durata proiectului a fost de 20 de luni, iar valoarea lui este de 410.435 lei, din care asistență financiară nerambursabilă este de 402.226,30 lei, iar contribuția beneficiarului de 8,208,70 lei.

Într-o scurtă descriere, implementarea acestui sistem vă dă oportunitatea, dumneavoastră, cetățeni și clienți, de a beneficia într-un mod cât mai eficient de rezolvare, a problemelor dumneavoastră, de a verifica dacă acestea au fost rezolvate conform demersurilor stabilite prin acest proiect și de a beneficia de încrederea administrației publice locale în acțiunile de rezolvare a problemelor dumneavoastră pe plan local.

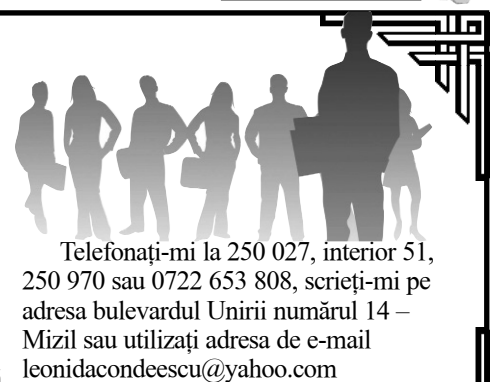
Prin implementarea acestui sistem, primăria nu numai că funcționează în parametri normali, ca și până acum, dar, acum există niște reguli scrise și precise în modul de colaborare a funcționarului cu cetățeanul prin acest sistem, ceea ce dă un plus de performanță și eficacitate rolului de administrație publică locală.

Cristina COLȚ

Mi-am dorit dintotdeauna să intru în dialog cu dumneavoastră, să vă aflu problemele, opiniile și tot ce mai poate fi rezolvat ori înțeles de instituția primăriei.

Mai ales acum, când există mai mult ca oricând peste tot lacrimă, când neînțelegerea a ceea ce se întâmplă în jur îmbracă cele mai terifiante forme, acum, mai mult ca oricând, oamenii au nevoie de oameni!

M-aș bucura să aveți încredere și să încercați să vă apropiați problemele de instituția noastră, de puterea mea de a face ceva pentru dumneavoastră!

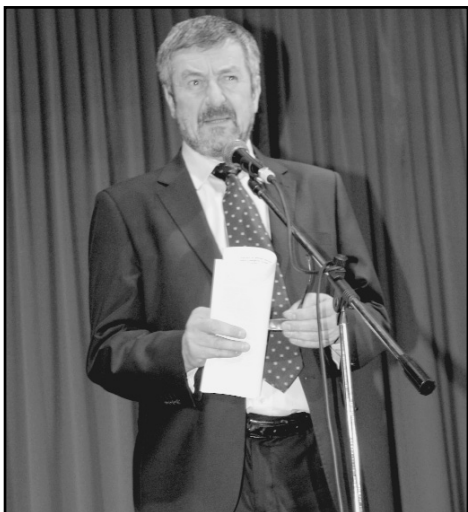

Telefonați-mi la 250 027, interior 51, 250 970 sau 0722 653 808, scrieți-mi pe adresa bulevardul Unirii numărul 14 – Mizil sau utilizați adresa de e-mail leonidacondeescu@yahoo.com

Emil PROȘCAN,
Primarul orașului Mizil

ZIUA SPIRITUALĂ A ORĂȘULUI MIZIL ȘI SPERANȚA DE A FI!

dință viitorul! A fost o zi cu soare, foarte mult soare, care ne străpungea pieptul, inimile clocoteau de bucurie, de zâmbet, oamenii păreau fericiți în poșida greutăților de zi cu zi, care, rar ne mai dau ocazia să zâmbim. Cu ocazia Sfintei Sărbători, la Centrul Cultural „Adrian Păunescu” s-a derulat un minunat spectacol destinat mizilenilor, de ziua lor, de către domnul primar, Emil Proșcan. Pe scenă au urcat: Corul Axion al Catedralei Sf. Sava din Buzău, condus de Ion Enache și Corul Boteanu, condus de Emanuel Pecingine, care este și dirijor al vestitului Cor Madrigal. În componența Corului

Sfânta Muceniță Filofteia, fetița născută în Bulgaria, care a avut de la naștere sfințenia harului de a ajuta pe cei la nevoie, cea care după ce a fost omorâtă de tatăl său, prin puterea morții a hotărât să părăsească țara de baștină și să fie dusă pentru odihnă veșnică la Mănăstirea Curtea de Argeș, în niște momente grele pentru orașul

Boteanu au fost și trei soliști ai Operei Române. Ambele ansambluri corale ne-au purtat în spiritul sărbătorilor de iarnă, cu colinde ce au pătruns în sufletul tuturor celor ce au umplut sala. Ne-au încântat cu prezența și două mari celebrități, actrița Daniela Nane și pianista Ioana Maria Lupașcu, care au susținut un recital de muzică și poezie.

nostru, prin aducerea moaștelor în pelerinaj, s-a dovedit a fi bine-făcătoare și protector spiritual al suferințelor și vieților de aici. Motiv pentru care, prin dispoziție de primar, ziua de 7 decembrie s-a hotărât a fi Ziua spirituală a orașului nostru.

O sărbătoare care ne-a încântat sufletele și a instaurat o stare de bucurie și liniște în inimile noastre a avut loc miercuri 7 decembrie, ziua Sfintei Mucenițe Filofteia, ocrotitoarea Mizilului. Salvatoare și ocrotitoare, Sf. Muceniță Filofteia veghează asupra orașului nostru, ne ajută să privim cu bunătate, cu dragoste și, sper, cu cre-

A fost spectaculos! Toți am fost fost pătrunși de miracolul sărbătorilor de iarnă. Pentru câteva ore, toți am cântat colinde, am bătut din palme și am simțit importanța și frumusețea Crăciunului, a sărbătorilor de iarnă și a vieții! Amalia Uruc a reușit și de această dată să ne încante cu farmecul vocii și al interpretării, suprapunându-se în mod exemplar momentului.

Spectacolul a fost prezentat de realizatoarea TV, Mădălina Manolache, care a avut din nou ocazia să ne convingă că este întradevăr un talent, nu numai în postura de cântăreață, dar și de prezentatoare.

DANIELA NANE

IOANA MARIA LUPAȘCU

SFÂNTUL IERARH NECTARIE A CINSTIT DIN NOU MIZILUL!

În oraș era și mai mare forfotă, deoarece cu ocazia zilei Sfintei Mucenițe Filofteia, ocrotitoarea Mizilului, încă de la primele ore ale dimineții au fost aduse la Biserica „Sfinții și Dreptii Părinți Ioachim și Ana”, moaștele Sfântului Ierarh Nectarie, făcătorul de minuni, care au amplificat tensiunea de spirit ce plutea peste tot în această zi. Moaștele au fost aduse de către starețul Mănăstirii Radu Vodă, Nectarie care, alături de Protoiereul Valentin Cazan și un sobor de 17 preoți, au purces la săvârșirea

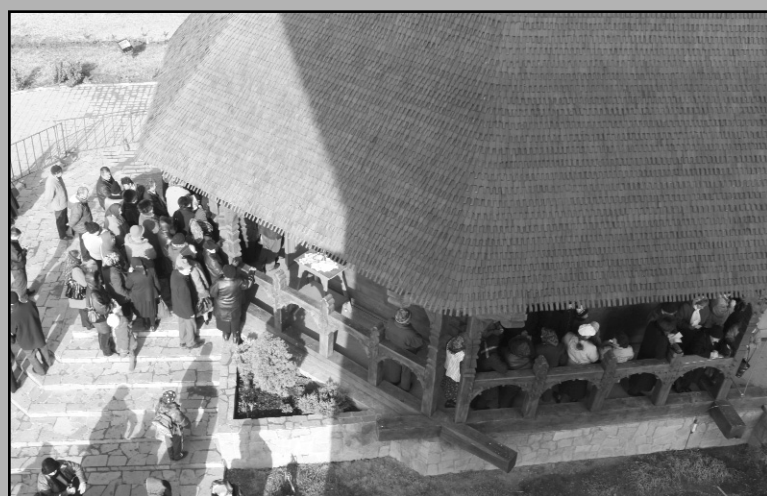
străbătut așteptarea unei cozi imense pentru a-i onora sfințenia, pentru a se ruga, pentru sănătate, pentru liniște, pentru

famiile lor, pentru ei!

La sosirea moaștelor a fost

prezent și domnul primar al orașului. Biserica s-a dovedit neîncăpătoare pentru câtă lume a venit pe tot parcursul zilei. Moaștele au stat în biserică până seara la orele 20.00, după care, într-o procesiune similară cu cea a venirii, au purces spre Mă-

slujbelor de binecuvântare a moaștelor. Orașul Mizil a fost cinstit încă o dată în mod deosebit pe Sfântul Ierarh Nectarie, acesta mai fiind adus o dată în orașul nostru, în anul 2003 la Biserica „Sfântul Ioan”.

Mesajul de spiritualitate al moaștelor a fost receptat de mii de oameni, care pe parcursul întregii zile au

năstirea Curtea de Argeș de unde au venit și căreia îi mulțumim pentru privilegiul de a le fi avut.

LA MULȚI ANI MIZIL!

EL ESTE CEEA CE SCRIE – LUCIAN MĂNĂILESCU

Sunt onorată să vi-l prezint pe scriitorul Lucian Mănăilescu, un om înzestrat cu o sensibilitate mai rar întâlnită în zilele noastre, cu care am avut bucuria să lucrez și să colaborez.

Un motiv în plus pentru a scrie despre Domnia Sa, este lansarea ultimelor trei cărți ale sale: „Raiul Pirania”, „La început a fost ...umorul” și „60”, eveniment cultural care a avut loc pe 17 decembrie, la Centrul Cultural „Adrian Păunescu”.

În afara iubitorilor de carte, la eveniment au fost prezenți: domnul Sorin Burlacu – directorul Bibliotecii Județene din Buzău; domnul Nicolae Pogonaru – membru al Uniunii Scriitorilor (filiala Bacău); domnul Viorel Frâncu – istoric literar; doamna Denisa Tănase – realizator TV (emisiuni culturale) și nu în ultimul rând domnul primar Emil Proșcan, care a participat la organizarea acestui act cultural.

Așadar, haideți să-l descoperim împreună pe Lucian Mănăilescu - s-a născut pe 11 noiembrie, în anul 1951, în comuna Siriu, din județul Buzău, este licențiat în istorie și membru al Uniunii

Scriitorilor, filiala Bacău.

Publică prima poezie în anul 1968, în România literară, iar ulterior colaborează cu revistele: „Luceafărul”, „Viața Românească”, „Convorbiri literare”, „Plumb”, „Cafeneaua literară”, „Agero” din Stuttgart, „Pagini Românești” din Noua Zeelandă etc.

De-a lungul timpului, este redactor al mai multor publicații buzoiene, membru fondator al Asociației Culturale „Aghata Grigorescu Bacovia” din Mizil și redactor șef al revistei culturale „Fereastră”, editată lunar.

Din 1990 până în prezent, a îngrijit peste 50 de volume ale autorilor buzoieni, a coordonat editarea almanahurilor „Renașterea buzoiană” (2004, 2005, 2006) și „Almanahul cultural” – Mizil (2008, 2009, 2010, 2011). În perioada 2007 – 2011, a răspuns de organizarea celor cinci ediții ale Concursului Național de Literatură „Aghata Grigorescu Bacovia”.

În anul 2004, obține Premiul I (secțiunea „Creație Literară”), la Concursul „Oltenii și restul lumii” de la Slatina; doi ani mai târziu câștigă Marele Premiu la Concursul Național de Poezie de la Brașov; Premiul „Cea mai bună carte a anului 2010”, pentru volumul de poezii „Am auzit că viața e frumoasă”, la festivalul „Primăvara poeziei” din Buzău.

O altă dovadă a faptului că „Lucian Mănăilescu, acest om mare cu suflet

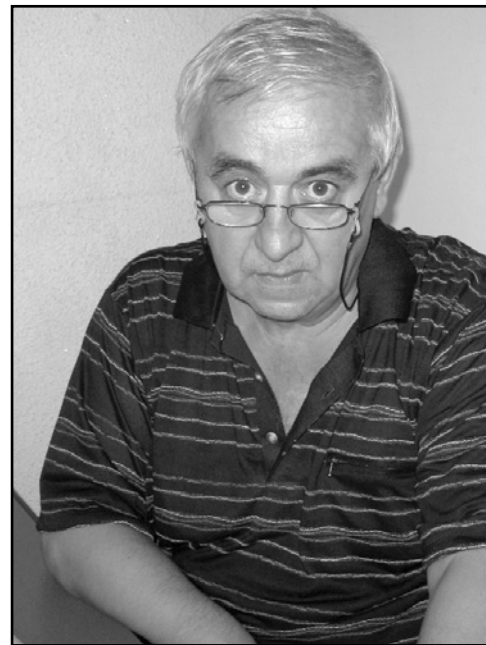
de copil, e condamnat la veșnicia poeziilor sale” este câștigarea Premiului „Dumitru Pricop” al Festivalului Internațional „Titel Constantinescu” (ediția a IV-a), 2011, Râmnicu Sărat) pentru volumul „La început a fost... umorul”.

De menționat este faptul că volumele de poezii „60” și „Raiul Pirania”, fac parte dintr-un proiect susținut de Uniunea Europeană și Universitatea „Petre Andrei” din Iași, proiect la care au participat 150 de poeți contemporani, din ale căror volume vor fi selecționate câte cinci poezii care vor fi traduse în engleză, franceză și germană, iar lansarea acestora va avea loc în primăvara anului viitor la Bruxelles.

Lucian Mănăilescu ne-a mărturisit cu vocea gătită de emoție că „nașterea” acestor trei cărți se datorează prietenilor, în acest context, aș dori să închei cu spusele unui mare prieten – Emil Proșcan, cuvintele sale, pline de sensibilitate reușesc să ni-l înfățișeze pe Lucian Mănăilescu așa cum este el de fapt: „Lucian Mănăilescu! Un nume, o viață pășită în șoaptă, un zâmbet aseamă sub pietrele dorinței de zâmbet! Un om! L-am cunoscut cu mult înainte de a-l cunoaște. Am în mine câteva imagini înrămate în lumină și admirație, câteva scene din copilărie, mama mea, niște locuri care mi-au botezat desulțul, foșnet de gânduri, de pași... și printre toate acestea, el! Lucian!

Trăitor pentru bucuriile altora, exersând consecvent arta de a desăvârși așteptarea în lumină! Lumină de tipăt, adevărul tuturor lucrurilor!

Lucian Mănăilescu! În fond un tip plin de tupeu! De multe ori virează spre impertinență, aroganță! Poate fi acuzat fără putință de tăgadă de violare de

intimitate, liniște și chiar afront cras adus puterii de înțelegere și simțire multor „personalități” ale acestor vremuri!

Eu personal, nu de puține ori am fost pus pe gânduri de acest individ foarte periculos pentru confortul, atât de necesar, al liniștii mele. Îți bagă pe gât tot felul de utopii despre felul de-a fi al oamenilor, despre intimitatea gândurilor lor și te obligă să deschizi fereastra și toate ușile lumii și să o iei la sănătoasa!

Își permite să vorbească despre munți, câmpii, ape, cer, soare, ca despre oameni, ca despre gânduri resemnate ascunse în intimitatea sufletului! Scrie ca un apucat, zi și noapte, neiertător cu liniștea tuturor lucrurilor pe care, de multe ori, își permite să pună monopol! Plânge, râde și ninge cu dimineți de val de mare și cireși înfloriți!

Să nu vă apropiați de el, e periculos și contagios! Dacă-l cunoașteți, puteți să o luați și dumneavoastră razna! Vă puteți trezi mângâind coapse nibelungi, puteți deveni mai buni, puteți să zâmbiți și chiar puteți avea un chef nebun ca „de la parterul vieții să vă aruncați la cer!”

Așadar, dacă doriți asta, citiți-l pe Lucian Mănăilescu!

La mulți ani, Lucian Mănăilescu!

POVESTE DE IARNĂ – DE LA COPII PENTRU COPII

Impresionant, acesta este cuvântul potrivit în ceea ce privește spectacolul „O jucărie șterge o lacrimă!”, inițiat de Centrul Cultural „Adrian Păunescu”, pe data de 17 decembrie.

Mă repet, impresionant, nu cred să fi văzut vreodată sala Centrului Cultural atât de plină – toți copiii participanți la spectacol au venit cu jucării care vor fi donate copiilor sărmani ai familiilor defavorizate. S-au strâns sute de jucării, un gest minunat – copiii s-au strâns în jurul copiilor, au știut să dăruiască, și după atmosfera din sală au făcut-o din tot sufletul.

Le mulțumim, pentru că datorită lor alți copiii vor zâmbi și măcar un strop din spiritul sărbătorilor va poposi și la aceștia acasă.

Acest proiect a fost sprijinit de către: Primăria Mizil și în mod special de către domnul primar Emil Proșcan; direc-

toarea Școlii Nr.1, doamna Nițu Luminița; directorul Școlii „Sfânta Maria”, domnul Ioan Tomescu; directorul Liceului Teoretic „Grigore Tocilescu”, domnul Victor Minea; Serviciului de Asistență Socială; Centrul Europe Direct.

Spre încântarea tuturor, în deschiderea spectacolului au evoluat, prezentând un program incendiar, talentații copii de la Școala de dans sportiv „Parfenie Costel”- care ca de obicei au smuls ropote de aplauze.

Nu s-au lăsat mai prejos nici copiii care activează în cadrul cercurilor Centrului Cultural care au avut un program artis-

tic variat, pe toate gusturile – ne-au colindat, au dansat, au cântat, s-au bucurat și ne-au încântat, pentru acest fapt făcându-se „vino-vați” și profesorii coordonatori ai acestora, și anume: domnișoara Cristina Sâncrăian, doamna Laura Stoica, doamna Mileta Popa și domnul Chiriță Nicolae.

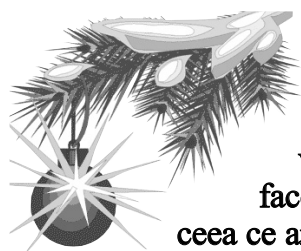
Surpriza domnului primar a fost constituită de prezența cunoscutului și îndrăgitului artist Adi Manolovici, care în stilul său unic, ne-a prezentat un emoționant program de colinde. Nu vreau să tre-

cem cu vederea un alt gest cu o încărcătură emoțională deosebită și anume prezența în sală a micuței Ana Maria Răducanu, fetița al cărei caz vi l-am prezentat în numărul trecut al publicației noastre și pentru care v-am solicitat ajutorul.

Le mulțumim și le urăm sărbători fericite copiilor mari și mici, părinților și tuturor celor care n-au pregetat să se implice în acest proiect - o lecție frumoasă de viață, care sperăm că se va repeta!

SPICUIRI DIN AGENDA PRIMĂRIEI – 2011

La sfârșit de an, fiecare dintre noi primim în urmă și facem o analiză a ceea ce am realizat – în acest context și din respect pentru dvs., cetățenii acestui oraș, vă prezentăm cele mai importante activități și proiecte derulate de instituția noastră în folosul comunității noastre, dar și opinia domnului primar Emil Proșcan vizavi de acest subiect și despre proiectele viitoare.

- Proiectul Eco-Sistem – care a vizat implementarea unui sistem eficient de gestionare a deșeurilor. Prin acest proiect s-au achiziționat 3 autogunoiere, 1.060 de pubele de 0,12 mc pentru echiparea gospodăriilor orașului Mizil, 2.121 recipienți speciali pentru compost; 413 containere zincate de 1,1 mc pentru colectarea deșeurilor de la instituții publice și de la blocurile din oraș.

S-a înființat S.C. SALUB INTERSERV S.A., operator regional de salubritate ce funcționează sub controlul A.D.I. Eco-sistem, înființat pentru gestionarea bunurilor achiziționate prin proiect servicii publice de salubritate din cele două localități partenere (Mizil și Baba Ana).

-Proiectul Reabilitare și Extindere Stație de Epurare Mizil – s-a vizat realizarea unei stații complet nouă, care asigură tratarea apei reziduale la parametri optimi, cu un debit de tratare de cca. 45l/s, și cu costuri de exploatare mai reduse, având în vedere că tehnologia folosită este de ultimă generație.

-Proiectul Amenajarea Peisagistică Parcul Teilor – la finalizarea proiectului au fost realizate: amenajarea peisagistică; o fântână arteziană; alei pietonale și împrejmuiri; plantarea a 300 de arbori, 422 de arbuști, 1.027 m gard viu; plantarea de gazon; montarea a 77 de bănci, 20 de coșuri de gunoi și 19 pergole; amenajarea unui loc de joacă pentru copii.

-Proiectul Implementare Strategică a orașului Mizil – a urmărit dezvoltarea durabilă a capacității administrației publice locale prin îmbunătățirea structurii și procesului de gestionare a politicilor publice.

- Proiectul GIS – instrument de planificare teritorială – scopul proiectului este de a furniza servicii mai bune și mai eficiente prin implementarea sistemului de informații geografice și asigurarea utilizării acestui sistem de către compartimentele de specialitate din cadrul primăriei orașului Mizil. Pentru instituțiile beneficiare sunt evidente: reducerea costurilor de furnizare a informațiilor și serviciilor, creșterea eficienței muncii – timp mai scurt de procesare, reducerea aglomerației la ghișee, reducerea numărului de erori și plângeri, colectarea mai rapidă a informațiilor și taxelor de la cetățeni, posibilități de creare a unor servicii noi etc. la rândul lor cetățenii au acces direct la informațiile de interes public prin Portalul Internet al Primăriei și vor evita astfel procedurile birocratice prin reducerea timpului de rezolvare a solicitărilor și a numărului de deplasări necesare pentru rezolvarea unei probleme.

- Proiectul Reabilitarea și mo-

dernizarea rețelei de străzi urbane, oraș Mizil – obiectul proiectului l-a constituit reabilitarea și modernizarea următoarelor străzi: Democrației, Cuza Vodă, 13 Decembrie, Tudor Vladimirescu, Bd. Gării, I.L.Caragiale, Valea Jiului, Ștefan cel Mare, Matei Basarab, General Praporgescu.

- Proiectul URBACT – este un proiect care a permis schimbul de experiențe inovatoare între partenerii proiectului, un număr de șase orașe din zona orașelor mici și mijlocii din Europa și anume din: Anglia, Italia, Ungaria, Portugalia, Finlanda și România (Mizil), în contextul în care toate aceste orașe se confruntă cu aceeași problemă de fond, respectiv necesitatea redobândirii unei identități economice, educaționale și culturale.

- Una din cele mai importante investiții o reprezintă noua și modernă Piață a orașului nostru, care s-a dat în folosință în săptămâna mare a Paștelui, odată cu aceasta deschizându-se și o cantină publică, în subordinea instituției noastre, care funcționează în regim de autoservire.

orașului pot utiliza gratuit aceste servicii moderne.

- În fiecare zi de vineri, în cadrul Centrului Cultural, rulează gratuit pentru dvs., filme care respectă criterii calitative culturale artistice și educative.

- Au fost organizate concursuri de șah și table dotate cu premii substanțiale, au fost sprijinite diferite cluburi sportive ai căror membri ne-au făcut foarte mândri de rezultatele obținute și dorim să amintim: Clubul de Karate Hasu Mizil și Școala de Dans Sportiv „Parfenie Costel”.

- La stadionul orașului s-au amenajat: două vestiare, o cameră pentru arbitri, o cameră pentru observatori, două băi; la pavilion s-au montat geamuri și uși din termopan; s-a amenajat curtea interioară (piatră cubică); s-au montat 1.800 scaune în tribune; au fost plantați 200 de salcâmi; iar Sala de Sport a fost zugrăvită.

- O zi memorabilă, cu o încărcătură spirituală deosebită, a fost aceea când mizilenii au primit vizita Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, ce a avut ca

În urma sondajelor de opinie efectuate pe această temă, a rezultat că atât comercianții cât și clienții sunt foarte mulțumiți de condițiile create.

- Cu mic cu mare ne-am bucurat și în acest an de Serbările Toamnei la Mizil, care au ajuns la Ediția a VIII-a, în cadrul cărora s-a desfășurat Concursul Național de Literatură „Aghata Grigorescu Bacovia – ediția a V-a și Festivalul de Muzică Folk „Tatiana Stepa”, ediția a III-a.

La evenimente au fost prezente personalități de marcă ale culturii românești (academicianul Eugen Simion, fostul premier al României, Adrian Năstase), domnul primar Emil Proșcan subliniind în deschiderea evenimentului cotele valorice ale acestei ediții. Tot cu această ocazie a fost inaugurat Centrul Cultural „Adrian Păunescu” - în cinstea marelui poet, în sală fiind prezentă și fiica acestuia, Ana Maria Păunescu.

-O altă realizare notabilă este câștigarea de către primăria Mizil, a programului „Biblionet – lumea în biblioteca mea” – program susținut de către domnul primar Emil Proșcan și care facilitează cetățenilor accesul gratuit la informație, prin stimularea unui sistem de biblioteci publice moderne în România. Astfel că Biblioteca orașenească Mizil a primit 6 calculatoare complet utilizate iar cetățenii

scop oficierea slujbei de sfințire a picturii bisericii Sf. „Ierarh Nicolae”. Domnul primar Emil Proșcan, s-a implicat în organizarea acestui eveniment istoric și a fost alături de preoții acestui lăcaș pe toată durata lucrărilor de pictură, sprijinind sufletește și financiar realizarea acestui deziderat.

- Parcul Industrial, un proiect care va crea locuri de muncă – în acest moment s-au obținut autorizațiile pentru utilități (partea electrică), urmând rețeaua de gaze, apă+canalizare; există deja un investitor și anume „Alplastul” (4 ha); suntem în tratative cu investitori chinezi și există și un proiect al Consiliului Județean Prahova care vizează un depozit frigorific de legume și fructe.

- Nu putem să nu remarcăm acum orașul care și-a îmbrăcat straiile de sărbătoare, un joc minunat de culoare, provenit de la miile de beculețe ce strălucesc cu căldură centrul orașului, bradul și Moș Crăciun care veghează ca totul să se desfășoare așa cum trebuie, colindele care se ridică către cer, o stare de bine, care anunță că vin Sărbătorile de iarnă!

R.: Domnule primar, în ciuda tuturor vicisitudinilor, a vremurilor grele prin care România și noi toți trecem, putem observa o agendă bogată a instituției primăriei Mizil, foarte multe rea-

lizări, cum ați reușit?

Emil Proșcan: Nici eu nu știu cum de mai există! Sunt realizări, pentru asta există instituția primăriei! La noi se opresc toate câte trebuie făcute, sunt destule și din ce în ce e tot mai greu. Reușim tot mai puțin din ce ne propunem să facem, din ce trebuie făcut. Pentru că e vremea bilanțurilor și a adevărului, vreau să vă spun că în mandatul acesta s-au întâmplat lucruri incredibile, fără precedent. Orașul nostru a fost supus unui veritabil embargou financiar. În acest mandat, orașul Mizil nu a primit niciun ban de la multele rectificări bugetare care tot au fost. Zilele acestea mai urmează a fi încă o astfel de rectificare care, probabil, va urma același curs. Cred că e singura localitate din județ care până la aceasă dată a fost supusă unui asemenea regim de crasă nedreptate. Nu știu dacă țința pedepsei s-a îndreptat spre mine sau spre altcineva, dar ceea ce trebuie remarcat și reținut este că ea a afectat foarte mult viața mizilenilor și a orașului. În fiecare an al celorlalte mandate primeam sumele necesare echilibrării bugetului indiferent cîne era la guvernare. Deci ceea ce ni s-a întâmplat în acest mandat este fără precedent și de neînțeles. În schimb foarte mare dărmăcie pentru controale! Câteva luni de zile am avut controale de tot felul, răscolindu-ni-se aproape toate birourile primăriei, deci și la acest capitol deținem un record în materie! De aceea sunt momente când chiar nu știu, zău, cum de mai există și până când va dura regimul acesta necruțător la care suntem supuși. Nu sunt de principiu de a mă uita la capra vecinului, dar nu pot să trec fără amărăciune peste faptul că multor comune li s-au repartizat sume imense de bani. Nutresc speranța că totul se datorește unui joc al întâmplării și că nu sunt sentimente de ură împotriva noastră, celor de aici.

Mai sunt foarte multe de făcut și eu îmi păstrez optimismul că vom reuși.

Sunt, într-adevăr, Sărbătorile de iarnă, adică momentul când noi ne gândim la Dumnezeu și Dumnezeu la noi. Din această simbioză de gânduri, nevoi, dragoste..., se naște Iisus, OM-ul perfect, în întregime dumnezeit, modelul de urmat, calea binelui, al adevărului...

R.:Ce a însemnat anul acesta pentru dvs. și cu ce gânduri pășiți în noul an?

Emil Proșcan: În mare parte am răspuns mai înainte... Dacă a fost sau nu un an bun în ceea ce privesc realizările, e dreptul efectiv al mizilenilor să hotărască. Satisfacțiile mele, ca și insatisfacțiile, sunt generate de starea generală a dânșilor, care nu are cum să fie una fericită atâta timp cât atâția oameni trăiesc drama găsirii unui loc de muncă și implicat a existenței. Conform datelor statistice oferite de ultimul recensământ, peste două mii de mizileni lucrează în umilință și tristețe, departe de casă și familie, în alte țări. Scrisoarea fetei către Dumnezeu e elocventă!

Personal, ce să spun..., a fost anul în care mi-am pierdut tatăl și acum parcurg tot ce poate însemna pentru mine asta...

„Timpul și Dumnezeu rezolvă totul!”, „Să nu judeci după ce ai sau ce n-ai acum, ci după ambițiile tale pe care trebuie să ți le așezi în fiecare dimineață în puterea mâinilor și să treci numai astfel prin zilele ce le ai de trăit...” Așa spunea tatăl meu! La mulți ani oameni buni!

R.: Vă mulțumesc!

Gabriela NEGOIȚĂ

REVOLUȚIA DIN DECEMBRIE 1989,

Ce simplu numim acea perioadă cutremurătoare, care avea să aibă menirea să schimbe și să dea alte conotații a tot ce fusese până atunci în viața noastră și a acestei țări, a țării noastre, în care ne-am născut, în care noi și toti cei dinaintea noastră, am plâns, am râs, am sperat!

Nu bănuiam atunci că o să ne aducă în schimb tăvălugul stării de acum!

Mi s-a spus că aceste rânduri vor face parte dintr-o carte dedicată acelor zile programate de istorie a fi "Revoluția din decembrie 1989". Deci cei ce vor lua aceasta carte în mâini pentru a o citi, o vor face în speranța că vor afla de la noi adevăruri!

De fapt și cei care au avut ideea scrierii acestei cărți, cărora vreau să le mulțumesc și să-i felicit pe această cale, cred că au fost mânăți de aceleași raționamente ale dorinței de realitate și adevăr.

A emite "adevăruri" concrete și exacte despre ceea ce s-a întâmplat atunci, devine dificil și aventuros, pentru oricine s-ar încumeta să o facă, oricât de documentat ar fi și oricât de trăitor apropiat al acelor momente ar fi.

Vă pot spune însă ce am făcut, ce am gândit, ce am simțit atunci, în acea perioadă și înainte de ea.

Cum a fost perioada dinaintea anului 1989?

În acel an, 1989, împlineam 38 de ani și din multe puncte de vedere sunt îndreptățit să consider perioada de până atunci ca cea mai importantă din viața mea. În ea m-am născut, am copilărit, mi-am petrecut adolescența și e normal ca aceasta să-mi creioneze anumite principii, puncte de vedere, să-mi amprenteze modul de a gândi, de a discerne și de a vedea în continuare viața.

În copilăria mea nu am avut jucării, dulciuri, fructe exotice..., nu am avut radio, televizor. Haine, doar strictul necesar. De sărbătorile Paștelui mi se cumpărau haine noi, recuzita fiind de regulă formată din teniși, pantaloni scurți, bluză. Dacă se întâmpla să fie cumpărate mai înainte, nu aveam voie să le port decât în ziua sfintei sărbători. Dar pot spune, și rog să fiu crezut, că am avut o copilărie fericită. Am cunoscut și am exersat zâmbetul și starea de bine. Am simțit sărbătorile, anotimpurile ca pe o motivație la viață și bucurie.

În perioada ceaușistă, seara se oprea curentul electric, la blocuri nu era căldură, alimentele uzuale se găseau foarte greu, iar atunci când apăreau în magazine produceau imense cozi, ce cu timpul deveniseră o obișnuință.

Pâinea și benzina erau raționalizate și acei foarte puțini oameni care aveau privilegiul de a avea mașini, circula doar jumătate din duminicile anului. Era interzis avortul și acest lucru a produs multe decese, mai ales în rândul tinerelor, dar și creșterea natalității. Populația orașului nostru însuma pe atunci peste 20.000 de locuitori față de 16.500 acum (iar conform cu datele ultimului recensământ din 2011, populația Mizilului este puțin peste 13.000! n.n.) Era un singur partid, Partidul Comunist, ai cărui activiști, mai mereu zeloși, produceau nedreptate și durere în starea normală a lucrurilor, la fel și majoritatea milițienilor și securiștilor vremii.

Religia avea oarece libertate, dar cu restricții și chiar interdicții.

Televiziunea de atunci ne prezenta doar seara două ore de pro-

gram, mai mult alb-negru, cu precădere direcționate prin elogiile consecvente și exagerate, "Tovarășului" și "Tovarășei". De fapt numai ei doi erau în centrul atenției a tot ce se făcea, a tot ce se spunea, a mult din ce se scria și a tuturor evenimentelor. Peste hotare se pleca foarte greu.

Dar... Nu existau șomeri, chiar și pușcăriașii, în maxim două săptămâni de la eliberare erau obligați să se angajeze. Nu existau pământuri necultivate și chiar dacă producțiile erau supraevaluate, erau incomparabil mai mari decât cele de acum. Munții își purtau cu mândrie pădurile falnice și virgine. Tăierile de copaci erau controlate, iar hoții de lemn erau aproape inexistenți, pentru că pedepsele în asemenea cazuri erau foarte aspre. Spre deosebire de acum, țăranul român exista, și-l puteam vedea pe câmpuri, în munți, pe dealuri..., dar și în piețele agro-alimentare din țara noastră, vânzându-și produsele proaspete și nechimizate. E adevărat că cireșe mâncam doar în mai și iunie, mere, pere, prune, piersici, vara, iar nuci, gutui, struguri numai toamna..., dar fructele aveau gust, arome și parfum de... fructe. Se citea foarte mult, se cite pe rupte, existau biblioteci și cinematografe în toate satele României. Gradul de cultură al majorității era incomparabil mai ridicat ca acum. Numărul celor care produceau artă și cultură era mult mai mare, ca și producțiile lor, de altfel. Oamenii se respectau între ei, mi se păreau chiar mai buni, mai săritori, receptivi la durerile celor din jur. Exista o conștiință și un respect față de muncă și față de cei ce munciau. Cerșetori și câini vagabonzi existau foarte puțini. Nu existau vaci nebune, gripă aviară sau porcină, în schimb existau lăptari, lăptărese, lăptării și boxe particulare de carne. Existau semințe românești de legume și chiar legume. Suta de lei avea aceiași valoare în timp, nu se știa de inflație și fluctuație de prețuri. Concediile erau la îndemână tuturor, la fel și stațiunile. După studii, copiii de regulă se întorceau în localitățile lor sau în orașele apropiate. Nu se putea merge pentru a lucra în străinătate, decât în condiții și situații deosebite.

Eram cu toții disperați: după o zi de muncă, ajungeai acasă, dar aici găseai frig și întuneric. Tăcerea din privirile copiilor amplifica starea de disperare și umilință. Știam cu toții că tot răul venea de la ei, de la familia ceaușistă. Pe ei îi consideram cauzele răului și a regiilor malefice ce ni se serveau. Starea de insuportabilitate atinsese cote paroxistice. Ascultam aproape în fiecare seară un post de radio în limba română, difuzat din Germania, care ne puneau sare pe rană, amplificându-ne indignarea și revolta ce clocoțea în noi toți.

Pe la începutul lunii decembrie, au început să ne parvină zvonuri conform cărora la Timișoara ar fi sau ar fi fost mișcări de protest anticeaușiste. Pe la jumătatea lunii, familia unor prieteni a primit vizita unui nepot din Timișoara. M-am dus special să-l ascult, să aflui noutăți. Așa am aflat de primele mișcări de revoltă de la Timișoara, precum că grupuri masive de tineri au demonstrat în fața sediului Prefecturii și al Miliției județene. Nu puteam să nu cred, totul era povestit de un martor ocular.

Pe 17 decembrie am mers la părinți, la Fintăști, să tai porcul. Era ziua mitingului de pomină. Simțeam că trebuie să se întâmple ceva. Am dat drumul

la televizor. Aveam noroc, se transmitea la TV. Făceam naveta între televizor și locul unde tăiam porcul. Senzația că se va întâmpla ceva se amplifică, eram cu sufletul la gură..., când deodată, s-a întrerupt transmisia. Am ieșit în curte urlând cât mă țineau puterile:

- Gata! Gata! Ceaușescu a căzut...! A căzut!

-De unde știi că a căzut? Mă întreba tatăl meu.

-S-a întrerupt emisiunea... Precis s-a întâmplat ceva, continuam să spun cu voce strigată.

-Hai lasă prostiile și pune mâna pe treabă, că ne apucă seara cu porcul neterminat. Și nu mai urla așa! conchise neimpresionat de veste tatăl meu.

M-am dus din nou la televizor. După ceva timp, transmisiunea reapăru și la prima vedere, părea că nu s-a întâmplat nimic deosebit. Totuși, starea neobișnuită de a fi a lui Ceaușescu, graba cu care anunța mărirea unor alocații și preumblarea agitată a unor indivizi prin spatele lui Ceaușescu, mă făceau să fiu optimist. Seara, m-am repezit la Europa Liberă, de unde am aflat mai multe despre cele întâmplate la miting și despre Timișoara.

La câteva zile, eram la farmacie, unde îmi era locul de muncă. Aveam acolo un difuzor, care emitea de mai mult timp muzică simfonică. La un moment dat muzica s-a oprit. A intervenit vocea crainice:

- Stimăți ascultători, un grup de cetățeni a pătruns în studioul nostru și vor să ne spună ceva...

-Cetățeni! Tiranul a căzut! Ceaușescu a căzut! A reușit să fugă cu un elicopter, dar îl vom prinde...

Am fugit acasă. Ai mei erau la televizor cu sonorul la maxim. Sunt sigur că în toate apartamentele și casele din țara noastră, în acele momente televizoarele și radiourile aveau sonorul dat la maxim. Și în multe din zilele următoare, receptoarele electronice, de orice fel, care puteau difuza amănunte despre ceea ce este și-ar putea fi, funcționau non-stop. Acum se transmitea în direct din curtea Televiziunii Române. Era plină de lume. Oameni fel de fel... Unii dintre ei aveau în mâini brazi împodobiți cu pâini și fâșii de hârtie colorată. Eram cu toții profund impresionați! Eram liberi! Și cât așteptasem aceste momente, cât le-am visat!

Ne îmbrățișam și cu toții aveam lacrimi adevărate de bucurie.

Nu ne venea să credem! De acum încolo, chiar o să ducem o altă viață, mai bună, mai aproape de starea de normalitate? Oamenii or să fie respectați? La fel și munca lor? Departajarea în scara valorică se va face numai după principiul calității umane stabilite după criterii corecte, cinșite? Cantitatea de efort și potențele intelectuale vor fi principalele jaloare ale acestor criterii?

Eram convinși că așa va fi! Cuplul ceaușist, cauza tuturor relelor, nu mai era! Dispăruse, abdicase sau fusese învins, nu avea importanță ce se întâmplase. Important era că motivația malefică a stării de anormalitate din viața noastră de până atunci dispăruse, lăsând loc, după o lungă așteptare, speranței!

A început apoi parada "puloverașelor"...

Toți care urmau să aibă roluri importante în toate acele zile fabricătoare de "revoluție", au venit îmbrăcați în puloverașe. Aceste inocente accesorii

vestimentare dădeau celui care le purta aerul de om obișnuit, modest, cu preocupări casnice și eliminau, spre deosebire de costumul la patru ace, cu cravată adecvată, suspiciunea pregătirii pentru un asemenea eveniment, suspiciunea regizării lui.

Acum, după ce au trecut mai mulți ani și îmi amintesc sau revăd la TV diferite scene ale acelor zile, cu acel grup de oameni nelipsit din spatele vorbitorului de "apeluri către țară și popor", care obligatoriu era un purtător de puloverașe sau de uniformă militară..., oftez și-mi compătimeșc naivitatea de atunci. Nu aveam ochi pentru acel grup, atenția mea fiind ațintită numai la vorbitor. Acum îl privesc, însă, cu atenție și încerc să-i studiez autenticitatea spontaneității și a compoziției. Oameni de diferite vârste și profesii, după felul cum erau îmbrăcați în cămăși, hăini, sacouri..., dar și salopetă. Grupul de oameni decor din spatele vorbitorului, conținea totdeauna cel puțin o persoană îmbrăcată în salopetă. Și culmea, între două asemenea scene, cu acest grup care se vroia, probabil, structura ideală a poporului român, pe ecranele televizoarelor, trona, ore în șir acompaniat de noul imn "Deșteaptă-te române!", genericul: Televiziunea Română LIBERĂ!

Nu știu de ce, dar de fiecare dată când revăd acest grup simbol al revoluției române, îmi amintesc de filmele comuniste care evocau perioada de ilegalitate și aveau personaje care conțineau, obligatoriu, numele de Andrei, Mihai, Petre.

Deci, cât de importantă s-a dovedit a fi îmbrăcămintea personajelor în viziunea celui, până azi, necunoscut regizor. Numele lor, urmau să devină celebre, rând pe rând, în perioada imediat următoare.

Pentru că veni vorba de televiziune, trebuie spus că aceasta a avut (și are) un rol foarte important în punerea în practică a istoriei.

Camerele care au transmis mitingul de care am amintit mai înainte, au rămas instalate în aceleași locuri, pentru a transmite a doua zi scena balconului. Nu balconul shakespearian cu Romeo și Julieta, ci același balcon de la care, cu o zi în urmă, a vorbit pentru ultima dată poporului român Nicolae Ceaușescu.

De remarcat este faptul că în timpul discursurilor despre răul care a fost și laptele și mierea ce urmau să vină, ținute de cei care urmau să devină personaje importante în viața publică..., s-a tras!

S-a tras cu gloanțe trasoare, luminoase (că doar se transmitea în direct în întreaga lume!), în mulțimea de oameni adusă aici de dorința mult așteptată și visată, de a le fi mai bine!

S-a tras în oameni nevinovați, într-un spectacol monstruos transmis în direct în lumea întreagă! Culma e că în direcția balconului nu s-a tras niciun foc, iar liniștea din vocile și gesturile oratorilor, trăda faptul că ei erau conștienți și siguri de faptul că nu li se va întâmpla nimic.

Pentru a se desăvârși ideea existenței revoluției, au fost uciși oameni! Dar nu orice fel de oameni, ci oameni simpli, obișnuiți.

Pe lângă observația asupra recuzitei vestimentare a personajelor de televiziune din acele zile, aș vrea să mai adaug una: crainicii, prezentatorii, după câteva zile de la declanșarea evenimentelor...

VĂZUTĂ ȘI TRĂITĂ DE EMIL PROȘCAN

Revoluției televizate, erau nerași, netunși (nu știu dacă și nespălați), arătând ca niște soldați eroi, rămași la datorie pe câmpul de luptă, departe de casă, lipsiți de condițiile elementare de igienă. La un singur om m-a surprins gestul supunerii regizorale: Cristian Țopescu! Comentator enciclopedic de valoare incontestabilă în fața căruia mă înclin cu respect și recunoștință. Îmi exprim pe această cale regretul de a nu-i mai fi putut savura comentariile enciclopedice, mai ales că în urma dânsului a rămas o pleiadă în care, cu mici excepții, predomină indivizi certați cu regulile elementare de gramatică și exprimare, incorecți, părtinitori și subiectivi.

Un alt episod legat de televiziunea română din acele zile și nopți care m-a indignat și revoltat, s-a petrecut într-o noapte. Era una din acele nopți pline de incertitudini, frică și chiar groază. A fost una din puținele nopți, când am avut răgazul să mă uit la televizor. Mi-a atras atenția atmosfera deosebită care era în studioul TV din care se transmitea în acel moment. Era o oră târzie din noapte! Crainicii din acel studio se arătau speriați, îngroziți de faptul că, după cum declarau ei, în clădirea televiziunii, ar fi pătruns teroriști.

- Stimați telespectatori, suntem invadați de teroriști! Veniți să ne apărați!

Cu toată paza militară și civilă ce trebuia să fie acolo, în televiziune pătrunseseră acei "teroriști" care deja înnebuniseră de spaimă milioane de oameni.

Credeam!

Gândul că aş putea asista la uciderea în direct a crainicilor mă îngrozea. De pe hol pătrundeau zgomote de împuşcături. Tensiunea a atins cote maxime atunci când s-a stins lumina. Se oprire curentul, după spusele lor. Dar foarte ciudat, ei continuau să vorbească și să facă apel la cetățeni pentru a veni de îndată pentru apărarea televiziunii.

-Veniți stimați telespectatori, stimați oameni! Veniți să ne apărați! Veniți! Nu ne lăsați...! Nu ne lăsați...!

Și oamenii au venit pentru că așa erau românii, mai ales în acea perioadă. Au venit să ajute. După cele auzite, s-a tras în ei. Deci pentru ce au fost chemați oamenii din casele lor la ora aceea târzie din noapte? Pentru a ajuta sau a fi împuşcați? De ce așa-ziii teroriști nu au atacat studioul din care se emitea, el fiind în mod normal ținta în cazul unui atac, mai ales că prezența lor se făcuse simțită prin focurile care se auziseră pe hol?

O altă acuza pe care o aduc celor care au dirijuit destinele televiziunii din acea perioadă este aceea că au furat documente importante despre adevărul revoluției și mai ales despre monstruozițările care s-au produs atunci. Este vorba despre un apel repetat, prin care cei care dețineau materiale filmate sau fotografiate de orice fel despre revoluție, erau rugați să le aducă la televiziunea română, ele urmând să facă parte dintr-un film amplu. Filmul nu a apărut nici în ziua de azi, în schimb s-a reușit să se șteargă urme importante.

Ca o primă concluzie, părerea mea este că a fost revoluție, dar a fost regizată. Condițiile precare de viață din perioada dinaintea celui decembrie 1989, provocaseră multe nemulțumiri și indignare. Un clocot nestrigat exista în fiecare din noi. Oamenii erau pe punctul de a ieși în stradă, dar, în marea lor majoritate, au fost scoși în stradă.

Pentru ca tot acest act revoluționar să reușească, probabil că a fost nevoie de eforturi importante, de sacrificii și chiar jertfe.

Probabil că era necesară această schimbare, probabil că asta a trebuit să fie una din căi.

Probabil că istoria e specialistă în a construi asemenea momente de cotitură și profundă schimbare, iar cărțile ei sunt pline de asemenea exemple. Probabil!

În ceea ce mă privește, pot spune că la început crezul meu în revoluție a fost total, dar, diferite înămplări generatoare a multor semne de întrebare au făcut ca acesta să se dilueze treptat, treptat.

Am crezut însă în forțele malefice ale acelor momente, am crezut în existența teroriștilor!

Tot ce am întreprins, împreună cu ceilalți a fost prin prisma existenței lor și a eventualelor efecte distructive ce le-ar fi putut avea asupra orașului și a locuitorilor săi.

A doua zi după plecarea lui Ceaușescu, cineva, nu mai știu cine, m-a chemat la primărie. Se devastase puțin. Era o atmosferă ciudată aici. Oameni fel de fel se perindau prin încăperile ei cu un sentiment de falsă satisfacție, dar totuși de bucurie. O bucurie ciudată!

Primăria era a lor și a nimănui!

În zilele următoare tot mai mulți erau cei care-și căutau pe aici curiozitatea sau lipsa de preocupare. Dar se mai putea vorbi de preocupări în acele momente.

Au început apoi zvonurile despre teroriști și atacurile lor. Telefoanele primăriei, radioul, televiziunea, dădeau ca certă existența teroriștilor și a deselor atacuri produse de aceștia.

Încet, încet se instala haosul, spaima, teroarea...

Cu o parte din cei care erau la primărie, am început să ne organizăm. Am creat echipe de intervenție cu care controlam, în diferitele puncte de intrare și ieșire din oraș, mașinile de arme. Războiul psihologic creat ne determinase să credem că teroriștii pot veni de oriunde, oricând. Fiecare mașină o suspicionam a fi teroristă. Cei rămași la primărie au organizat acel faimos CPUN, conform indicațiilor primite de la radio și TV.

Într-una din acele zile, era cam în timpul prânzului, am trecut pe la primărie să vad ce noutăți se mai culeseră acolo. Toți vorbeau de teroriști. Se putea citi spaima, frica pe fața și gesturile tuturor. Unii plecaseră să-și ducă familiile cât mai departe de oraș. La un moment dat a sunat telefonul. Am răspuns eu. O voce gravă, ca fiind de la prefectură, mă anunța că două mașini cu teroriști au plecat spre orașul nostru, Mizil. Eram atenționat de gravitatea acestui fapt și sfătuit să luăm măsurile necesare pentru a "ține piept". Cei rămași în primărie au plecat și ei la auzul veștii primite de mine.

"Ce tot gândeam eu că sunt prima generație care nu a participat la lupte... Probabil că nu există o asemenea generație. Deci vor fi lupte!"

Eram îngrozit, năucit! Gândul mi s-a îndreptat și mie către copii... Trebuia să-i duc de aici cât mai departe... Cel mai bine mi se părea a fi la părinții mei la Fintăști. Am plecat spre ei! Scene de lupte cu teroriști, în diferite forme, îmi treceau prin gândurile răvășite. "Doamne ce se va alege de noi?! Și ce bine ar fi

putut să ne fie acum, când scăpasem de Ceaușescu și tot răul!"

Mergeam ca un robot! Am trecut pe lângă casa socrilor unde aveam copii! Vizavi era o unitate militară de protecție civilă. Pe acoperișul micii clădiri de la intrare era instalată o mitralieră, "cătea", cum îi spuneam noi în armată, îndreptată exact înspre casa socrilor unde aveam copii.

Am ciocănit la poarta unității și am cerut să vorbesc cu comandantul. A venit un ofițer cu grad de maior. Nu-l cunoșteam!

- Da! Ce este, ce doriți?

I-am spus cine sunt, apoi am continuat:

-Sunt de câteva zile la primărie și prin oraș..., mai mult prin oraș... Vor veni teroriști și la noi la Mizil! Am fost anunțați chiar acum de la prefectură... Dați-mi niște militari cu arme să apărăm intrarea în oraș dinspre Ploiești!

- Nu avem voie să părăsim unitatea, am primit ordine precise!

- Dar tovarășe comandant, nu înțelegeți că va fi atacat orașul? Vă numiți "protecție civilă", trebuie să participați la apărarea orașului! Chiar ați putea asista ca niște simpli spectatori la un măcel?

- Dar dumneata chiar nu înțelegi că nu am voie să fac așa ceva!

- Cum adică tovarășe comandant, nu aveți voie să apărați orașul?

- Nu tovarășe! Noi avem alte misiuni, alte îndatoriri...

Am mai insistat în fel și chip, am țipat, m-am rugat, degeaba. Comandantul o ține pe-a lui...

- Dați-mi mie o armă! i-am cerut la un moment dat! Trebuie să faceți ceea ce vă impun necesitățile momentului tovarășe comandant, nu mai așteptați ordine. Măcar dați-mi o armă dacă nu vreți să apărați orașul.

- Îl cunoașteți? s-a adresat comandantul ofițerilor și subofițerilor care se adunaseră în jurul nostru între timp.

- Da, lucrează la farmacie...

- Și prezintă încredere?

- Da... sigur că da... Și după câteva momente de gândire:

-Aduceti-i un AKM și două încărcătoare!

- Dați-mi și niște lăzi cu muniție! Și nelăsându-i timp să mai spună ceva, continuai:

- Avem gărzile patriotice ieșite în stradă, la Filatură și Relaxa. Toți au arme ZB-uri, dar nu au muniție..., trebuie să ne dați.

Mi-a dat șase lăzi cu muniție și un camion pentru a le transporta. Ajuns la Relaxa, am văzut o scenă extraordinară. Bărbați și femei ieșiseră în șoseaua națională. Era o mare de oameni. Aveau în mâini bucăți de lemn, de diferite lungimi, luate probabil de la atelierul de tâmplărie transformate acum pe post de măciuci. Li se transmisese și lor despre teroriștii care urmau să vină dinspre Ploiești. A fost cea mai vehementă și adevărată explozie de neîndurare pe care am văzut-o în viața mea. Teroarea groaznicilor zvonuri de până atunci, nedreptatea lor, producea în ei reacții nebănuite.

- Să vină!

- Veniți nenorociților, să terminăm odată!

- Să vină, că ne-am săturat! Exclamau voci din mulțime.

Toți acești oameni ieșiseră cu niște lemne în mâini așteptând teroriști înar-

mați. Toți acești oameni își simțeau amenințate familiile, orașul, liniștea, copiii, părinții. Toți acești oameni, răzvrățiți împotriva răului, ieșiseră aici în șosea conștienți că pot muri.

Era o extraordinară demonstrație de conștiință, realism și dorință de dreptate în fața nedreptății!

Acum, când revăd această scenă, îmi dau seama că ea e specifică tuturor momentelor de restriște din viața popoului român, fiind chintesența felului său de a fi, de a gândi, de a reacționa.

Nu au venit în ziua aceea teroriștii și nici în zilele următoare, dar zvonistica diferitelor lor atacuri a continuat cu același diabolism infernal.

Am fost apoi și am adunat de pe la casele lor brutarii, impunându-le să deschidă Fabrica de pâine și asigurându-i că vor fi apărați. Am asigurat pază și la Stația de Apă, unde ne gândeam noi că teroriștii pot ataca.

În ziua și în zilele următoare au început să treacă dinspre Focșani spre București mașini militare de luptă, îndeosebi blindate. Din discuțiile pe care le-am avut cu militarii din ele, am aflat că aceștia plecaseră de două zile din unitățile lor. Am mers atunci la Fabrica de pâine și am adus mai multe lăzi cu pâini în fața primăriei. Fiecare mașină militară care a trecut a primit pâine și țigări "Carpați" și atunci și în zilele următoare. Atât am putut face pentru acei tineri care mergeau să apere, după cum toată lumea spunea, Bucureștiul.

Impresionante erau scenele cu mulțimea de mâini care ieșeau prin ferăstruicile blindatelor pentru a primi pâine. Îmi amintesc de un om cărunț, care, coborând dintr-o Dacia 1300 la controlul de rutină antiterorist, a izbucnit în plâns văzând mâinile care vroiau pâine.

Un alt episod pe care aş vrea să-l amintesc e legat tot de un telefon primit la primărie. De data aceasta nu era de la primărie, ci de la Miliția din Urziceni.

- Un TIR alb, marca Volvo, turcesc a refuzat să oprească la somațiile noastre. Ne-a scăpat din urmărire și a deviat pe un drum lateral și după toate probabilitățile se îndreaptă spre Mizil. Luați toate măsurile să-l imobilizați.

Am ieșit în șosea! Dinspre Buzău venea un camion DAC. L-am oprit! Alături de șofer mai erau două persoane.

- Vă rog să coborâți imediat! m-am adresat cât se poate de convingător, celor doi pasageri.

- Da, dar noi trebuie...

- Coborâți imediat, am spus! AKM-ul din mâinile mele cred că a fost cel care i-a convins până la urmă să coboare. Am dat șoferului comenzile necesare pentru a ajunge la intrarea în oraș pe unde ar fi fost posibil să vină TIR-ul turcesc.

- Când ajungem la o barieră, o baricadezi cu camionul! Ai înțeles?

De două zile ne parveniseră zvonuri că în zona Brăilei și Buzăului, mai multe grupuri de arabi atacau populația producând teroare. Faptul că acest TIR era turcesc îmi mărea îngrijorarea.

Am ajuns la barieră! Șoferul s-a conformat, baricadând bariera. Stupoare! La câteva sute de metri se vedea venind un TIR mare, uriaș aş spune, de culoare albă. Am încremenit!

Fragment preluat din cartea "Revoluția Română", editată de S.C. TYPODAS PRESS SRL

Continuare în numărul viitor

Emil PROȘCAN

*Fie ca Lumina Sfântă a Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos
să vă aducă în inimi pace și bucurii duhovnicești*

Ziua aceasta, a Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, este cea mai mare și mai însemnată zi pe care o cunoaște omenirea. Zi de bucurie cerească și pământească, bucurie nu doar de o zi, nu de un an, ci de mai bine de două mii de ani și cât va mai fi lumea; zi de hotărâre adânc între două lumi. Nicio altă zi nu a lăsat urme adânci și luminoase ca aceasta; nicio altă zi nu a schimbat înfățișarea, chipul sufletească, gândirea, simțirea, viața omenirii, ca această zi – ziua Nașterii Pruncului Iisus.

Nici palat, nici măcar o casă modestă, nici curteni, nici suită, nici învățați împrejur, nici medici și nici măcar cele obișnuite și necesare pentru venirea unui prunc pe lume, fie și în cea mai săracă așezare omenească. Un adăpost de vite, la o margine de câmp, oraș străin, departe de casă și de cunoscuți: acolo a venit pe lume Cel ce avea să schimbe fața lumii. Acolo, în cea mai umilă stare și înfățișare omenească,

aducea Dumnezeu pe lume pe Fiul Său ca om. Prunc de neam sfânt, dumnezeiesc, și din neam omenesc de frunte, neamul regal al lui David, se naștea necunoscut, într-un moment de griji lumești, alergături, de neatenție. Pe când oamenii se adunau și socoteau cât de întinsă și de puternică este împărăția lor, mândri de a fi cetățenii și închinătorii marelui împărat de la Roma, celălalt Împărat, Dumnezeu, Împăratul împăraților, trimite un Prunc în mijlocul lor, pe Fiul Său, născut de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria, ca să înființeze împărăția nouă, Biserica lui Dumnezeu. Acesta este tâlcul cel mare al Nașterii Domnului, aceasta este însemnătatea unică, neîntrecută și nemicșorată a acestor zile mari și sfinte, când Fiul lui Dumnezeu, Fiu al cerului și al pământului, Dumnezeu înfrățit cu noi în chip de om, se naștea dintr-o fecioară pentru mântuirea noastră.

Sărbătoarea Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos este cunoscută în

S-A NĂSCUT HRISTOS!

popor sub numele de Crăciun. Termenul de Crăciun își are originea într-un cuvânt din fondul trac, din care provine și aromânul crăciun, cărciun – butuc aprins în noaptea și în ajunul zilei solstițiului de iarnă.

Întemeiat pe o solidă argumentare, prof. Mușu arată că numele sărbătorii este de origine și de semnificație naturistă, întrucât sărbătoarea Nașterii Domnului s-a suprapus aceleia a solstițiului de iarnă din religiile naturiste.

Potrivit religiilor naturiste, focul rezultat în urma aprinderii butucului urma să încălzească soarele amorțit, la respectiva cumpănă a cursei sale, pe care să o poată apoi continua.

Iar când Noul Soare, Hristos, a luat locul „vechilui soare”, adorat în religiile naturiste, și când sărbătoarea Nașterii Domnului a fost învecinată cu cea a solstițiului, s-a împrumutat și denumirea, rostită pe buzele strămoșilor noștri prin cuvântul – minune Crăciun, fără ca împrumutul să știrbească semnificația profund creștină a praznicului.

Fiul lui Dumnezeu a venit în lume ca să dea un nou sens vieții omenești, a venit să ne arate cât de mărețe sunt demnitatea și valoarea omului, precum și să ne aducă chemarea și harul pentru a lucra la mântuirea noastră. S-a născut într-o peșteră sărăcieasă din Betleem, ca să ne arate că a venit pentru mântuirea tuturor. El a venit în lume sub chip de Prunc, pentru a ne dovedi nevinovăția și credința copiilor și rolul lor în familie, în Biserică și în societate.

Evenimentul de acum peste două mii de ani este mereu prezent în viața și conștiința Bisericii și este actualizat mereu prin celebrarea lui an de an și prin participarea noastră efectivă și directă la măreția lui. Colindele noastre,

care vin din adânc de istorie și care sunt contemporane cu etnogeneza noastră ca neam românesc și creștinesc, ne descoperă nouă, celor de astăzi, bogăția sufletească a înaintașilor noștri, devotamentul lor față de noua credință creștină adusă în lume de către Mântuitorul Hristos și propovăduită prin sfinții Săi Ucenici și Apostoli. „Astăzi S-a născut Hristos, Mesia chip luminos”, cântăm în aceste zile de lumină și pace sufletească și devenim și noi contemporani ai evenimentului de atunci pe care-l trăim ca pe un „astăzi” permanent și pe care căutăm să-l avem de-a-pururi în inima noastră ca pe un tezaur de mare preț.

Să ne străduim să ne bucurăm din plin de măreția acestei sărbători a Nașterii Domnului și să ne îmbogățim sufletește cu darurile cele mari și sfinte pe care ni le-a hărăzit tuturor Hristos prin întruparea Sa. Să fim buni și milostivi în aceste zile, mai ales față de frații noștri aflați în lipsuri și în încercări, făcându-le tot binele și ducându-le și lor vestea și bucuria venirii la noi a Mântuitorului Hristos.

Să căutăm să împlinim poruncile sfinte prin care vom deveni bineplăcuți înaintea Lui și prin care vom dobândi viața cea veșnică. Să ne înmulțim rugăciunea în aceste zile, cercetarea Sf. Biserici și, mai ales, să ne străduim să-L primim pe Pruncul Iisus în ieslea sufletelor noastre, unde să rămână de-a-pururi cu Tatăl și cu Sfântul Duh.

Tuturor binecredincioșilor creștini un Crăciun binecuvântat cu pace, sănătate și urări de sărbători fericite, dimpreună cu tradiționalul „La mulți și fericiți ani!”.

Diac. Ardeleanu Ștefan
Parohia Fefelei – Mizil

CUM ESTE AȘTEPTAT CRĂCIUNUL?

Într-o lume în care ne ciocnim cel mai adesea de ostilitate, ignoranță, suspiciune, rea-voință, oportunism, în care interesele pentru confortul personal și pentru dobândirea puterii sunt mai presus decât respectarea și iubirea aproapelui, există o singură soluție pentru a ne păstra sufletul curat și pur. Credința! Acum trăim una din perioadele cu cea mai mare încălcare sufletească, perioada sărbătorilor de iarnă. Crăciunul, după mine, este sărbătoarea cea mai frumoasă a anului. Reprezintă momentul în care ar trebui să ne trezim și să luăm totul de la început! Ne-am învățat să trăim această sărbătoare ca pe un „eveniment monden”, fără să-i simțim adevăratul sens spiritual. Crăciunul e mult mai mult decât un eveniment căruia îi dedicăm toată atenția prin acordarea de cadouri, vizita tradiționalului Moș Crăciun, tăierea porcului, o masă de sărbători cât mai bogată, Crăciunul este nașterea lui Iisus Hristos și noul nostru început.

Crăciunul este bucurie, zâmbet și

speranță. Încercarea de schimbare, dorința de mai bine și intensitatea sentimentelor, ne fac să „acordăm” câte un zâmbet chiar și atunci când nu dorim. Luminile ce veghează seara peste noi, colindătorii și bradul de Crăciun, au misiunea de a aduce în noi o stare de mulțumire, respect și iubire față de semenii noștri. Cu siguranță credința o avem fiecare dintre noi în suflet zi de zi, însă acum, îmbrăcăm din nou hainele de sărbătoare și după ce ne vom „curăța simțirile”, ne vom pregăti să primim binecuvântarea Sfintei Seri de Crăciun.

Cum s-au pregătit mizilenii de venirea sărbătorilor și anul acesta, cum se simt în pragul unui alt sfârșit de an, dar și așteptările lor de la anul ce va să vină, vi le relatez într-un scurt sondaj de opinie.

Axintea Steliana, pensionară, 78 de ani: Ce-aș putea să spun cu privire la sărbători având în vedere că suntem destul de necăjiți. Din păcate sărbătorile nu ne mai dau acea stare de bine și bucurie de altădată. Vremurile sunt grele, ne descurcăm din ce în ce mai greu și, ce să spun: să ne dea Dumnezeu sănătate! Sperăm ca anul ce va veni să fie mai blând cu noi.

Stratone Victoria, pensionară, 77 de ani: Cum să așteptăm sărbătorile decât cu rugăciune pentru sănătate și putere să

mai avem grijă de noi. Nu ne gândim la porc, pentru că nu sunt bani, pensiile noastre sunt mici și nu ne permitem să facem sărbătorile ca altădată. Ne rugăm pentru sănătate și atât!

Mocanu Ilie, pensionar – 72 de ani: Noi trăim doar dintr-o singură pensie. Vă dați seama ce înseamnă asta. Crăciunul îl așteptăm bineînțeles, avem cu ce sau nu, îl așteptăm. Dacă nu porc, o găină! Sperăm ca anul ce va veni să ne fie mai bine. Dar nu ne mai așteptăm la minuni!

Ionuța Voica, pensionară, 65 de ani: Cum să așteptăm Crăciunul? Cu ce? Dacă noi de-abia trăim de azi pe mâine. Eu locuiesc singură, am o amărită de pensie, iar sărbătorile pentru mine nu înseamnă bucurie. Să fi singur e cel mai greu lucru. Ne rugăm pentru sănătate. Anul acesta mi s-a părut un an foarte greu. Poate la anul se vor gândi guvernanții și la noi, pensionarii.

Panait Sofia, pensionară, 74 de ani: Ce să spun de sărbători. Sunt frumoase, sunt așteptate, dar noi suntem supărați. Eu sunt foarte bolnavă cu inima, am și artroză, soțul meu are un picior rupt, are și diabet, e bolnav și cu inima, pensiile noastre sunt de milioane. Ce-am putea să așteptăm? Ce-am putea să ne mai dorim? Să ne ajute Dumnezeu să ne descurcăm cât mai suntem. E foarte greu. Din 9 copii pe

care îi avem, nu e niciunul lângă noi. Sunt cu familiile lor, răspândiți, și noi aici, singuri. Doar cu Dumnezeu!

Cu siguranță Crăciunul înseamnă speranță și iubire! Mulți oameni însă nu le mai simt din cauza nevoilor, lipsurilor, sănătății sau chiar a nesiguranței zilei de mâine. Cei mai mulți dintre cei cu care am stat de vorbă, deși nu au acceptat să-și oficializeze declarațiile, mi-au vorbit de multe necazuri pe care le au, multe supărări. Astăzi omul nu se mai poate bucura de ce are și asta datorită luptei pentru supraviețuire care le ocupă cel mai mult timp din trăirile lor. Cu toate acestea, vreau să cred că sărbătoarea Crăciunului îi va bucura și pe acești oameni. Dumnezeu va face ca-n aceste sfinte zile să aducă un zâmbet, cât de mic, pe fețele lor. Vă doresc tuturor un Crăciun Fericit, cu pace și liniște!

Cristina COLȚ

GRUPAJ INFORMAȚIONAL

Paraclisul noii biserici cu hramul "Sânta Filofteia și Sfântul Dimitrie" prinde contur. Sub supravegherea strictă a părintelui Cergău, lucrările s-au desfășurat într-un ritm neașteptat, astfel că ar fi posibil ca-n prima lună a anului viitor să asistăm aici la primele slujbe. În jurul ei, în aliniamentul gardului, vor fi plantați în jur de 50 – 100 de brazi.

Salutăm această inițiativă de a mări aspectul credinței și al speranței.

*

La inițiativa Ligii Tineretului Creștin Ortodoxi din Mizil, cu participarea profesorilor și elevilor din Liceul "Grigore Tocilescu", precum și cu sprijinul nemijlocit al primăriei, în orașul nostru a fost inițiată campania "Plantăm pomi, punem bazele unei lumi mai bune", denumire acordată inițiativei și dorinței de a se crea o lume mai bună, o lume în care conviețuirea, normalitatea și adevărul să stea la baza societății în care trăim.

Campania a început pe data de 10 mai a.c, zi în care au fost plantați primii pomi în orașul nostru, respectiv în zona Fefeiei, pe malul gârlei. Durata campaniei a fost stabilită până pe data de 20 decembrie 2011. Pe o suprafață de

coordonator Oprea Daniela) și la Liceul Teoretic „Grigore Tocilescu” (profesor coordonator Laura Șerban), s-a înființat Cercul „Cultul Eroilor”. Acesta are ca scop trezirea sentimentului de patriotism în rândul tineretului, precum și oma-

gierea eroilor neamului care s-au jertfit pentru țară, pentru ca noi să existăm astăzi.

aproximativ ½ h au fost plantați în jur de 2.000 de salcâmi în zona Fefeiei. Iar în data de luni, 12decembrie a.c, s-au plantat în zona Han, pe o suprafață de 1500 m, lângă biserica aflată în construcție, încă 600 de pomi, salcâmi și tei.

Elevii care au participat voluntar la această activitate, au fost foarte eficienți, s-au mișcat repede și le dorim ca roadele acestei activități să fie pe măsura muncii depuse.

În zilele de 17 și respectiv 18 noiembrie, la Școala Nr.1 (profesor

În deschiderea activităților a luat cuvântul președintele Organizației „Cultul Eroilor”- Mizil, locotenent colonel în rezervă Cristea Ion și secretarul organizației, plutonier major în rezervă Eugen Grigore care au punctat importanța cunoașterii și prețuirii istoriei noastre și implicit a eroilor neamului nostru.

*

Pe 1 Decembrie, mizilenii, alături de toată țara, au spus: La mulți ani România, la mulți ani români!

În semn de respect și omagiu pentru cei ce n-au prețat să se jertfească pentru țară, au fost depuse coroane de flori la monumentul eroilor din centrul orașului de către: Consiliul Local și Primăria Mizil; Pensionarii Militari; Organizația „Cultul Eroilor”; Cercurile „Cultului Eroilor”; Detașamentul de Jandarmi, Poliția orașului Mizil și instituțiile de învățământ.

Cu această ocazie, domnul primar Emil Proșcan le-a vorbit celor prezenți despre însemnătatea acestei zile, despre sacrificiul înaintașilor noștri, făcând totodată un apel către tinerii României să rămână pe meleagurile natale, pentru că numai

„Generația 9” desfășurat la București.

Bravo copii, felicitări vouă, antrenorului și părinților voștri - și să fiți la fel de buni mereu!

*

Începând cu data de 10 decembrie, Centrul Cultural „Adrian Păunescu”, primește înscrieri pentru cursuri de chitară, unde sunt așteptați tineri cu vârsta cuprinsă între 10 și 20 de ani.

Cei care iubesc acest instrument

în acest fel România va avea șanse să renască, să revină la normalitate, să avem motive de bucurie și de sărbătoare.

La fel ca în fiecare an, domnul profesor Viorel Șoldea a fost alături de noi, dar și preoții mizileni, care au ținut un TE

DEUM, pentru eroii acestui neam.

*

Încă o dată, roadele efortului, perseverenței și talentului, tinerilor Școlii de Dans Sportiv „Parfenie Costel” din Mizil sunt culese fără drept de apel de către aceștia la recentele campionate naționale.

Astfel, perechea formată din Alexandru Cazacu și Mona Colț a câștigat pe 27 noiembrie, la Galați, Cupa „Daniel Nechita”, surclasând 24 de perechi venite din toate colțurile țării iar pe 4 decembrie au câștigat același Loc I la Concursul Național de Dans Sportiv

au șansa de a performa, deoarece profesorul acestui curs este nimeni altul decât cunoscutul artist Adi Manolovici căruia i se atribuie și meritul de a edita și lansa prima metodă de chitară acustică (muzica modernă) și de chitară electrică în România.

Prin înscrierile dvs. la cursul de chitară, puteți deveni membri ai Taberei de Chitară „Academia Rock-Camp” ce se desfășoară la începutul fiecărui an la Bușteni. Informații suplimentare puteți obține la numărul de telefon: 0244 250 026. Vă așteptăm!

*

Angajații primăriei Mizil au fost colindați de elevi ai instituțiilor de învățământ din oraș, de corul Ligii Tineretului Ortodox, de copii aparținând cercurilor care activează în cadrul Centrului Cultural, de un grup de eleve de la Liceul de Artă „Carmen Silva” din Ploiești și de corul Seminarului Teologic din Buzău.

Un moment frumos și emoționant pentru care le mulțumim din suflet!

Cristina COLȚ

Gabriela NEGOIȚĂ

Pe data de 24.11.2011, în prezența conducerii primăriei și a membrilor Consiliului Local, a avut loc ședința plenară sub președinția domnului consilier Nicolai Pașol, care a avut următoarea ordine de zi:

1. Aprobarea procesului verbal din data de 27.10.2011;

2. Proiect de hotărâre privind înregistrarea în proprietatea privată a Orașului Mizil a suprafeței de teren de 225 mp situată în Mizil, str. B-dul. Gării, nr. 126 ;

3. Proiect de hotărâre privind aprobarea decontării sumelor reprezentând drepturile de deplasare a personalului didactic din instituțiile de învățământ pre-universitar din Orașul Mizil pentru lunile septembrie – octombrie 2011;

4. Proiect de hotărâre privind îndreptarea de eroare materială în conținutul art. 1 al Hotărârii Consiliului Local nr. 110/27.10.2011 și anexa Hotărârii Consiliului Local nr. 93/17.11.2006, poziția 14 cu privire la numărul poștal al apartamentului ;

5. Proiect de hotărâre privind comisionul perceput pentru plata online a impozitelor și taxelor, utilizând cardul bancar;

6. Proiect de hotărâre privind aprobarea impozitelor și taxelor locale;

7. Diverse.

Președintele de ședință, domnul consilier Pașol Nicolai, a constatat că au fost întrunite condițiile legale pentru desfășurarea ședinței, supunând spre aprobare ordinea de zi propusă de executiv și solicitând să fie introduse următoarele proiecte: Proiect de hotărâre privind comisionul perceput pentru plata online a impozitelor și taxelor, utilizând cardul bancar; Proiect de hotărâre privind aprobarea impozitelor și taxelor locale;

Propunerea de introducere a proiectelor de hotărâre suplimentar pe ordinea de zi a fost aprobată în unanimitate.

La ședință a participat ca invitat doamna Silvia Pricop – Șef Birou Impozite și Taxe din cadrul aparatului de specialitate al Primarului Orașului Mizil.

Președintele de ședință a supus atenției domnilor consilieri primul punct de pe ordinea de zi și anume aprobarea procesului verbal al ședinței din data de 27.10.2011 care a fost aprobat cu unanimitate de voturi.

După prezentarea proiectului de hotărâre de la punctul 2 de pe ordinea de zi, domnul consilier Pașol Nicolai, președintele de ședință, a solicitat puncte de vedere cu privire la acesta. Comisia de urbanism și amenajare a teritoriului a avizat favorabil proiectul de hotărâre. Proiectul a fost de asemenea adoptat cu unanimitate de voturi. Punctul 3 de pe ordinea de zi a fost și el aprobat cu unanimitate de voturi, nefiind exprimate păreri.

După prezentarea proiectului de hotărâre de la punctul 4, domnul secretar a precizat că a fost o eroare cu privire la numărul poștal și având nevoie de acesta la înscrierea în cartea funciară, trebuie modificată hotărârea de consiliu. Nemaifiind exprimate și alte puncte de vedere și acesta este adoptat cu unanimitate de voturi.

La punctul 5 de pe ordinea de zi,

domnul primar a precizat că aceasta este o cerință a Uniunii Europene și trebuie să ne aliniem la ea în sensul că, contribuabilii pot să folosească și acest sistem de plată, și până acum au fost solicitări mai mult din străinătate de persoane care doreau să folosească acest sistem pentru a încuraja am hotărât ca la început pentru 1, 2 sau 3 ani să plătim noi acest comision, nu este o sumă foarte mare în sensul că s-a făcut o analiză și nu vor fi mulți solicitanți care preferă acest sistem și urmând ca după această perioadă plata acestui comision să intre în dreptul contribuabilului.

Dna. Silvia Pricop a specificat că toate primăriile au aprobat cu această clauză, legislația prevede că aceste comisioane pot fi percepute de către plătitor sau de către beneficiar, dar pentru a putea încuraja această modalitate de plată consideră că ar fi mai oportun ca bugetul primăriei să suporte acest comision. Nemaifiind exprimate alte puncte de vedere, dl. președinte de ședință supune spre aprobare proiectul de hotărâre și acesta este adoptat cu unanimitate de voturi.

La punctul 6, doamna Silvia Pricop a precizat că nu au intervenit modificări majore, impozitele și taxele păstrându-se la nivelul anului 2011, singura diferență fiind aceea intervenită printr-o modificare a Codului Fiscal, OUG nr. 30/2011, pentru persoanele juridice care nu au făcut evaluarea, era înainte perioada de 3 ani anterior anului fiscal, se modifică impozitul între 5-10%, acum se precizează în Ordonanța că pentru cei care nu au făcut reevaluarea în ultimii 3 ani fiscali impozitul se mărește cu un procent între 10-20%, și a propus nivelul maxim de 20%, iar pentru cei care nu au făcut reevaluarea în ultimii 5 ani, prevederile legale se precizează între 30-40%, iar dânsa a propus nivelul maxim, totodată specificând că în orașul Mizil nu există foarte multe cazuri.

Domnul primar în completare a argumenat că o altă modificare ar fi aceea că taxele pentru autorizarea barurilor erau mai mari decât cele la restaurante și au fost micșorate.

Președintele de ședință a solicitat comisiei buget- finanțe a Consiliului Local puncte de vedere și aceasta din urmă a avizat favorabil proiectul de hotărâre. Nemaifiind exprimate alte puncte de vedere, proiectul este adoptat cu unanimitate de voturi.

La punctul 7, capitolul diverse, s-au discutat următoarele probleme:

- Adresa nr. 136/18.11.2011 a Partidului Poporului „Dan Diaconescu” Organizația Județeană Prahova, solicită Consiliului Local Mizil un spațiu cu destinația unui sediu de partid;

Domnul consilier Pașol Nicolai a precizat că nu prea mai sunt spații disponibile, la care domnul primar a adăugat faptul că fiecare partid și-a găsit un spațiu și sfătuiște ca și acest partid să caute un spațiu adecvat pentru desfășurarea activității la persoane particulare.

- Adresa nr. 5988/22.11.2011 a Spitalului Orășenesc „Sfânta Filoftea” Mizil prin care solicită deblocarea unui post de sef serviciu AAT și obținerea avizului favorabil pentru deblocarea acestui post.

Domnul secretar a precizat că nu a elaborat proiect de hotărâre pentru că pro-

cedura de deblocare a postului este alta, așa cum prevede și Ordinul 72, trebuie prezentat domnului primar motivația deblocării și necesitatea acestui post, după care domnul primar va prezenta prefectului județului Prahova această motivație, care, la rândul său, va prezenta Ministrului de interne pentru a se putea obține avizul din partea Guvernului și după aceea se va putea prezenta Consiliului local, întrucât nu este îndeplinită această procedură, dânsul nu poate întocmi proiect de hotărâre.

- Adresa Clubului Sportiv Orășenesc Mizil, prin care se solicită ca domnul Stanca Dragoș să fie numit în funcția de administrator al Sălii de sport.

Domnul Nicolai Pașol consideră din punctul dânsului de vedere că nu se poate să ocupe și funcția de casier și funcție de administrator, și dorește să știe dacă nu există o incompatibilitate.

Domnul Secretar a specificat că se solicită o încadrare de la funcția de casier la cea de administrator și că nu există o incompatibilitate.

Pe marginea discuțiilor privitoare la punctele de pe ordinea de zi a ședinței domnul primar a precizat că a participat la o ședință la Instituția Prefectului Județului Prahova prin care s-a adus la cunoștință de un act normativ cu privire la fenomenul

câinilor vagaboni, conform acestui act fiecare localitate va trebui obligatoriu să aibă un adăpost de câini, din fericire localitatea noastră este singura care are un asemenea adăpost în subordinea Primăriei mai sunt și alt localități dar au societăți specializate în acest domeniu, dar o altă noutate a acestui act normativ o reprezintă faptul că trebuie făcut un referendum cu privire la dorința populației de a fi eutanasiați sau nu, această problemă rămâne la titudinea fiecărei localități, referendumul nu este posibil datorită costurilor foarte mari, și că ar fi mai oportun ca să se facă consultări prin presa locală și prin domnii consilieri ca și reprezentanți ai orașului pentru a putea găsi o soluție în acest sens. Opinia dânsului este aceea că nu este de acord cu eutanasierea acestor câini, să se termine cu fenomenul plimbărilor acestor câini, și atunci fiecare localitate își poate rezolva într-o perioadă de timp acest lucru, prin sterilizarea lor și în 5-6 ani să numai avem acești câini. Totodată a precizat că după discuțiile purtate cu dl. prefect, rugămintea dânsului a fost aceea că să emită un ordin cu privire la obligativitatea crotalierii fiecărui câine cu inițialele localității respective, pentru a se evita fenomenul plimbării acestor câini.

HOTĂRĂRI

Privind comisionul perceput pentru plata online a impozitelor și taxelor, utilizând cardul bancar

Având în vedere:

-raportul de specialitate nr. 26.793/24.11.2011 al Biroului Impozite și Taxe locale din cadrul Primăriei Orașului Mizil, prin care solicită emiterea unei hotărâri de consiliu privind comisionul perceput pentru plata online a impozitelor și taxelor utilizând cardul bancar să fie suportat de instituție;

-În baza prevederilor art.10, alin 2) din H.G nr. 1235/2010 privind aprobarea Sistemului național electronic de plată online a taxelor și impozitelor utilizând cardul bancar și ale Normelor metodologice din 19.01.2011 privind Sistemul național electronic de plată online a taxelor și impozitelor utilizând cardul bancar;

În temeiul art.45 din Legea nr.215/2001 – legea administrației publice locale, republicată cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Local al Orașului Mizil, adoptă prezenta:

Art.1. Comisionul perceput de instituția bancară pentru operațiunile de plăți electronice prin card bancar a impozitelor și taxelor locale, va fi suportat de bugetul Orașului Mizil.

Art.2. Cu ducerea la îndeplinire a prezentei hotărâri se desemnează Biroul Impozite și taxe locale și Biroul Buget – contabilitate din cadrul Primăriei Orașului Mizil.

Art.3. Prezenta Hotărâre se va afișa la sediul Primăriei Orașului Mizil, se va publica pe site-ul instituției și în mass –media locală, prin grija consilierului juridic al Consiliului Local Mizil.

Privind aprobarea impozitelor și taxelor locale pentru anul 2012

Având în vedere:

Raportul de specialitate nr. 26772/23.11.2011 prin care dna. Ec. Silvia Pricop – Șef Birou impozite și

taxe locale propune nivelul impozitelor și taxelor locale pentru anul 2012;

-Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal si H.G. nr. 44/2004 privind Normele Metodologice de aplicare a Legii 571/2003;

-H.G. nr. 956/2009 privind nivelurile pentru valorile impozabile, impozitele si taxele locale si alte taxe asimilate acestora, precum si amenziile aplicabile începând cu anul fiscal 2010;

-În conformitate cu art.27, art. 36, alin 2), lit. b) din Legea nr. 215/2001 – legea administrației publice locale, republicată cu modificările și completările ulterioare;

În temeiul art. 45, alin. 2), lit. c) al Legii nr.215/2001 – legea administrației publice locale, republicată cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Local al Orașului Mizil, adoptă prezenta:

ART.1. – Se aprobă nivelul impozitelor și taxelor locale, conform anexelor 1-33, pentru contribuabili din orașul Mizil pentru anul 2012, parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART.2. – Pentru determinarea impozitului pe clădiri și a taxei pentru eliberarea autorizației de construire în cazul persoanelor fizice si juridice, precum și a impozitului pe teren, pentru anul 2012, se păstrează delimitarea zonelor de impozitare conform Hotărârii Consiliului Local al Orașului Mizil nr. 86/30.07.2009 privind încadrarea pe zone a terenurilor situate în intravilanul și extravilanul Orașului Mizil.

ART.3. - Biroul Impozite și Taxe va aduce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

ART.4. - Prezenta hotărâre se aduce la cunoștință publică prin afișare la sediul Primăriei Orașului Mizil, publicarea în mass-media locală și pe site-ul Primăriei Orașului Mizil.

ART.5. - Prezenta hotărâre intră în vigoare începând cu data de 01.01.2012. La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abroga orice alte dispoziții contrare precum si Hotararea Consiliului local al Orașului Mizil nr. 76/2010.

SPORTUL COLUMBOFIL DIN NOU LA MIZIL!

pentru că eu sunt mizilean și aș putea fi "acuzat" de partizanat local, dar acest sport este puternic dezvoltat aici. În Mizil am găsit un puternic nucleu format din împătimiți ai columbofiliei, în oraș activând cu rezultate notabile un club de profil și, nu în ultimul rând, deoarece aici am găsit multă înțelegere și un sprijin consistent oferit de autoritățile locale în persoana primarului localității, expoziția de azi constituind un argument al celor spuse de mine".

În seara celei de-a doua zi, într-o atmosferă relaxată și neprotocolară, a avut loc festivitatea de înmănare a celor peste 300 de cupe și plăchete care a încununat munca depusă de expozanți. Surpriză! Printre amfitrioni l-am zărit pe

bun început. Când mi s-a propus să devin președinte onorific, am acceptat cu mare plăcere. E un sport nobil, oameni sunt deosebiți și asta îmi conferă încredere că F.R.S.C. poate să devină una din federațiile cele mai mari și mai frumoase din țară. Am considerat că aici oamenii au un feeling deosebit, au ceva în suflet pentru această pasiune. L-am cunoscut pe Cezar, care este și el un om deosebit. Eu știu ce înseamnă să lupți pentru a duce, până la capăt, cu profesionalism, un lucru. El asta face și pentru asta îl apreciez!". "Cum vi s-a părut expoziția din acest an?". "Deși nu este primul eveniment de acest gen la care particip, dar primul în Mizil, am fost impresionat foarte tare de numărul mare de participanți, de organizare, de locația aleasă, de suportul material și moral acordat organizatorilor. Sunt mulțumit că sunt alături de oamenii de aici, de Mizil, fiind foarte încântat de acest orașel!"

Timp de două zile orașul Mizil a fost declarat capitala sportului columbofil! Acum e liniște întreruptă doar de fâlfâitul de aripi ai porumbeilor aciuati pe esplanada din centrul orașului.

Cristina COLȚ

În perioada 2-3 decembrie Sala Sporturilor din orașul nostru a găzduit o excepțională expoziție a sportului columbofil, a doua expoziție în ultimii trei ani desfășurată la Mizil! Cu o organizare impecabilă și atentă până la cele mai mici detalii, Sala Sporturilor din orașul nostru s-a dovedit a fi o gazdă primitoare, dar și bine pregătită pentru acest eveniment. Peste 700 de porumbei și-au etalat frumusețea în toată splendoarea lor, o parte din ei fiind deja câștigători la diferite concursuri, iar o altă parte așteptau să fie admirați, dar și achiziționați. Au participat columbofili din toată țara, dar nici cei din orașul nostru nu s-au lăsat mai prejos.

Evenimentul a fost și mai deosebit mai ales pentru copiii care au intrat pentru a admira aceste minunate păsări. Expoziția le-a oferit șansa celor peste o mie de vizitatori ce i-au trecut pragul, împătimiți columbofili sau simpli admiratori ai minunatelor zburătoare, să se informeze, să prezinte "vedetele" show-ului, să-și achiziționeze cele necesare întreținerii acestei pasiuni sau, pur și simplu, să admire unele dintre cele peste 700 de exemplare expuse.

Pe lângă expoziția de porumbei și-au etalat frumusețea și câini de rasă... găini, hamsteri și nu numai. Mâncarea pentru porumbei prezentată a fost și ea foarte variată, la fel și produsele de întreținere a acestora precum și cuștile etc. Totul a fost perfect! În cadrul mulțimii de vizitatori care au venit în aceste două zile pentru a admira aceste zburătoare a fost și domnul primar, Emil Proșcan, întâmpinat de președintele

Federației Române a Sportului Columbofil, domnul Cezar Sinca care, nelipsit nicio clipă, s-a preocupat, alături de Cătălin Mareș, directorul Sălii de Sport, ca oamenii să se simtă bine și să fie mulțumiți de ceea ce văd.

Din simplă curiozitate, dar și dorința de a vă face cunoscut, l-am întrebat pe domnul Cezar Sinca, de ce tocmai Mizil? La care mi-a răspuns: „După cum bine știți, aceasta nu este prima manifestare de acest gen care se desfășoară pe meleaguri prahovene, acest lucru explicându-se prin rezultatele foarte bune obținute de columbofili prahoveni cu diverse prilejuri, acest județ aflându-se în prima linie a acestui sport. De ce Mizil? Poate la întrebarea aceasta este mai ușor de răspuns: nu neapărat

legendarul canoist Ivan Patzaichin, președintele onorific al F.R.S.C. care, alături de Cezar Sinca a înmănat aceste premii. M-am grăbit să ajung în apropierea domnului Patzaichin, ceea ce am reușit: "Domnule Patzaichin, înainte de orice, trebuie să vă declar că mă simt onorată să vă cunosc și să ating un braț devenit legendă... Cum s-a petrecut trecerea de la pagaie la porumbei?" "Foarte simplu. Mi-a plăcut ideea de la

Acum când magii străbat distanțele pentru clipa cea de taină, când colindele își pregătesc cu emoție armoniile, acum după Sfânta poruncă a datinii străbune, vă încredințăm gândurile frumoase de calde urări de sănătate, belșug și împliniri!

Vă dorim un Crăciun fericit ca în poveștile copilăriei și un An Nou mai rodnic și mai norocos!

La multi ani!

Membrii Consiliului Local - Mizil

Un plânsset a trezit întreaga lume, o naștere a schimbat istoria, o viață a făcut diferența! s-a născut Iisus! E momentul să uităm de griji și supărări, e momentul să iertăm, să iubim și mai ales să ne amintim că nu suntem niciodată singuri, este vremea să credem în magia sărbătorilor!

Să aveți parte de sărbători minunate alături de cei dragi, cu multă bucurie și sănătate!

Un An Nou plin de realizări!

Colectivul Primăriei Mizil și al Politiei Locale

Deschideți ușa și lăsați spiritul Crăciunului să vă intre în casă și în suflet!
Minunatele sale nopți, colindele și datinile strămoșești să vă găsească la ceas de bucurie alături de cei dragi!
Lucrătorii Formațiunii de Poliție Rutieră vă doresc tot binele, gânduri bune și curate să vă însoțească pretutindeni, fericirea și succesul să vă fie mereu alături!

La mulți ani!

Sărbători fericite și un An Nou fără evenimente nedorite!
Subcomisar de Poliție Adrian Turcas

În pragul sărbătorilor creștine, când lumina ne pătrunde în suflete pentru clipa cea de taină, jandarmii mizileni vă urează sănătate, fericire, multe împlini și bucurii, gânduri bune și armonie deplină!

La ceas de bilanț, dorim să mulțumim pentru sprijin și colaborare Primăriei, Consiliului Local și nu în ultimul rând colegilor de la Poliție.

La mulți ani și un An Nou fericit!
Cpt. Adelin Gurgui

Prilejul de a fi mai buni, ni se oferă în fiecare moment al anului, însă Crăciunul are ceva în plus față de restul momentelor, nu-i putem rezista – Iisus s-a născut!

Fie ca lumina care a vestit venirea Pruncului, să învăluie aceste sărbători, aducându-vă bucurie, fericire și împlinirea tuturor dorințelor.

Le doresc tuturor, Crăciun fericit și un An Nou mai bun!

Dan Iacob

La mulți ani!
directorul Grupului Scolar „Tase Dumitrescu”

Dragostea a învins, unind umilința mirosului de vite cu naturalețea neprihănirii, liniștea și pacea unesc legăturile cerului – s-a născut Iisus!

Haideți să aruncăm măștile personalității, să ne orientăm spre sinele rătăcit pe drumul haotic pe care-l străbatem ca într-o transă și dezbrăcați de orgolii, să ne întoarcem acasă, la tot ce ne încălzește sufletul, la părinți, la bunici și la prieteni.

Să le dăruim iubirea, dar mai cu seamă prețuirea noastră! Haideți împreună, să reînvățăm să auzim clopoțeii, să ne lăsăm visele să colinde pe la porți știute și neștiute, să mâncăm mere coapte cu scorțișoară, să lăsăm cerul să ne ningă, să iubim, să fim oameni!

Mulțumim celor care au fost alături de noi de-a lungul timpului și le urăm tuturor mizilenilor sărbători magice și tot binele din lume!

La mulți ani!

Redacția ziarului „Postalionul”

Colinde, colinde...

Colinde, colinde!
E vremea colindelor,
Căci gheața se-ntinde
Asemeni oglinzilor
Și tremură brazii
Mișcând rămurelele,
Căci noaptea de azi-i
Când scânteie stelele.

Se bucură copiii,
Copiii și fetele,
De dragul Mariei
Își piaptână pletele.
De dragul Mariei
Și-a Mântuitorului
Lucește pe ceruri
O stea călătorului.

Mihai Eminescu

Nașterea Mântuitorului

În Betleem colo-n oraș
Dormeau visând locuitorii
Iar lângă turmă, pe imas
Stăteau de pază, treji, păstorii.

Păstorii veseli, în oraș
Spre staul cu pași iuți porniră
Și-un prunc atât de dragălaș
Acolo-n paie ei găsiră.

Și-n miez de noapte dulce cânt
Din cer cu stele-a răsunat
Se rumenise cerul sfânt
Păstorii s-au cutremurat.

Nici leagăn moale, nici vreun pat
Doar fân mirositor pe jos,
Pe fân, în iesle stă culcat
Micuțul prunc: Iisus Christos.

Din slavi un înger coborî:
„Fiți veseli!” - îngerul le-a spus
„Plecați, și-n staul veți găsi
Pe Craiul stelelor de sus!”

El, Fiul domnului și Crai
Al stelelor de farmec pline
De-atunci cu drag, la voi, din Rai

Ion Creangă

Colegiul
Director
Primar
Emil
PROȘCAN

Viceprimar
Nicolai
RAȘOL

Primăria

B-dul Unirii nr. 14 Mizil,
Județul Prahova

Cod Poștal: 105800

Telefoane: 0244.250.027
0244.250.028

Fax: 0244.251.120
e-mail:

primaria_mizil@idilis.ro

Redacția

Gabriela NEGOIȚĂ
Cristina COLȚ
Lucian MĂNĂILESCU

Str. Mihai Bravu, nr. 58

Tel./fax: 0244.252.722

e-mail:

postalionul_mizilean@yahoo.com

Tehnoredactare

S.C. EXCELLTIPO S.R.L
Gheorghe ANGHEL

Tel. 0788.181.648

e-mail:
office@excelltipo.ro

ISSN 1548 - 6903